

9 LIEPOS —

152 METAI ARGENTINOS NEPRIKLAUSOMYBEI

Liepos 1 — Kanados diena. Šis 101 metus tapo nepriklausoma, nors formaliai ir surišta su Anglija.

4 — Suėjo 192 laisvo gyvenimo metai JAV-ėms.

5 — Venecuelos Nepriklausomybės šventė.

14 — Prancūzijos tautinė šventė (Bastilijos išgriovimas).

28-30 — Peru trijų dienų švente mini savo nepriklausomybę.

1948 — LAIKAS — 1968

1948 metais pasirodęs mėnesinio žurnalo forma, po metų virto dvisavaitiniu laikraščiu ir jau netoli puspenkto šimto kartų aplankė lietuvius plačioje Argentinoje, ir pasiekė mūsų kolonijas net tolimiausiuose kraštuose, kaip Australija, Afrika, Kanada, Europa. Tik geležinė uždanga dar neleidžia lankyti mūsų brolių Tėvynėje. "Laiko" tikslas — žadinti mūsų tautiečių širdyse Motinos Lietuvos meilę ir ginti vakarietiškos — krikščioniškos kultūros principus.

"Laiko" bendradarbių bei rėmėjų būrelis, paminėdamas tą sukaktį, rugpiūčio 4 d. 17 val. ruošia didingą šventę su įdomia ir originalia programa:

Šv. Cecilijos Choro koncertas, vadovaujant nenuilstančiam dirigentui muz. Vac. Rymavičiui; "Atžalyno" ansamblio taut. šokiai ir dainos, vad. mok. Z. Vanagaitei; Marytės Zavičienės solo dainos, akompanuojant jos dukrai Nelidai; solistas Albertas Griška su pianistu V. Stundžia taip pat sutiko prisidėti prie vokalinės dalies praturtinimo; o mūsų akordeonistai L. Rudėnas su H. Povilasku džiugins publiką savo muzika.

Šventės dalyviai aplankys salės patalpose lietuviškos spaudos parodą, kurioje pasklaidys 20 metų "Laiko" komplektus, pasigėrės kitų kraštų lietuvių periodiniais leidiniais ir puošniamis turiningomis knygomis.

Veiks loterija su daugybe vertingų fantų.

Jeigu publika pageidaus, bus rodomos filmos iš Argentinos lietuvių gyvenimo, po kurių seks šeimyniški šokiai.

O svečiams pavaišinti mūsų šeiminkės jau turi suplanavusios gardžius patiekalus su gausiu pasirinkimu, pagal kiekvieno skonį. Sinepatingos padavėjos mandagiai svečiams patarnaus.

Užsitikrinti vietą prie stalo, malonėkit pakvietimus įsigyti iš anksto pas: Mykolą Morkūną, Arturą Mičudą, Juozą Šiušį, Juozą Kanapinską ar Pijų Gudelevičių.

Prie Lietuvių Salės, Brasil 835, Avell., patogų privažiuoti savais automobiliais ir autobusais.

Šventės Rengimo Komisija.

ARGENTINOJE

... Urugvajaus prezidentas Jorge Pacheco Areco buvo atvykęs Argentinoje į Nepriklausomybės šventės iškilmes. Su Argentinos prezidentu padarė bendrą pareiškimą apie vieningas pastangas ekonomini gerbūvi kelti ir kitais abiem valstybėms rūpimais klausimais.

• Valstybė išleis vidaus paskolos bonus 25.000 milj. sumai. Jie bus parduodami už 95 % nominalinės vertės ir turės 12 % metinių palūkanų. Po vienu metų valstybė atpirks 20 % tų bonus po dviejų — 30 % ir po trijų metų — likusius 50 %.

• Sekančiais metais numatoma išleisti naujus pezus — 3,50 už dolerį kursu. "Vienintelis tikslas yra nubraukti du nulius mūsų sąskaitose" — pareiškė ekonomijos ministeris dr. A. Krieger Vasena. Uždarbiai ir kainos bus šimtą kartų mažesni. Šių metų valstybės biudžetas siekia beveik milijoną milijonų.

• Vandens ir Energijos (Agua y Energia) valstybinė įmonė 1967 m. balanse turi 7.835 milj. pelno. Toj sumoj įskaityta ir 1.300 milj. pelno iš ankstybesnio balanso. Pereitu metu įmonės apyvarta siekė 31.330 milj. V šioj šalyje kanalais laistomos žemės yra 165.000 ha. Catamarkos, La Rioja, Jujuy, Rio Negro, Neuquen ir Chubut provincijose. Kitose provincijose tik nežymus kiekis.

• Žiemos atostogos pradžios ir vidurinėse mokyklose prasidės liepos 20 d. ir truks iki 31. Mokslas vėl prasidės rugpiūčio 1 d.

425 NORI VALDYTI 26.000

La Platos universitete yra 26.000 studentų, 3.500 mokytojų ir 2.800 administracinio personalo. Tačiau 425, arba nepilni 2 % šių studentų, užėmė rektoratą, uždarė keletą aukštųjų pareigūnų vienoje įstaigoje įkaitais ir norėjo diktuoti savo valią. Sulaužė daug baldų, sunaikino įvairių prietaisų, viso padaryta nuostolių už 400.000 pezu. Policija juos nusivežė nuovadon, bet vėliau paleido. Svarbiausiems kaltininkams kelinama byla už asmenų laisvės varžymą ir padarytus nuostolius.

Universitetas uždarytas iki liepos 15 d.

KITUR PASAULYJE

• Japonijoje min. pirmininko Soto liberalų partija laimėjo 50% balsų, įvykusiuose daliniuose rinkimuose.

• Prancūzijoje De Gaulle partija turi naujame parlamente 358 vietas iš 487. Reiškia, tik ketvirtadalis vietų priklauso opozicijai.

Demokratiniuose rinkimuose tai vienintelis toks laimėjimas. Patal veikusių Argentinoje ankstybesnė rinkimų sistema laimėjusi partija pravedavo du trečdalius atstovų, paliekant vieną trečdalį opozicijai. 1957 m. ta sistema buvo pakeista ir įvesta proporcinė sistema, su daugybe partijų. Nesibaigė diskusijos.

"EL TIEMPO"

Mendoza 2280, Avellaneda, Buenos Aires
T. E. 208 - 5027
Reg. Nacional de la Propiedad Intelectual
Nr. 937.549
Director resp. — AGUSTIN STEIGVILA

CORREO ARGENTINO CASA CENTRAL	Franqueo Pagado
	Concesión N° 4215
	Tarifa Reducida
	Concesión N° 1384

MŪSŲ DVASINIS PAREINGUMAS

Šio numerio paskutiniame puslapyje įdedame priminimą apie sekmadienio bei privalomų švenčių pamaldų tvarką, esamą lietuvių Aušros Vartų parapijoje, Avellanedoje, ir taip pat apie pamaldas lietuviams, laikomas Berisso, Villa Lugano ir Temperley kolonijose.

Kodėl tai darome? — Pirmiausiai, norime, kad visi lietuviai būtų pilnai informuoti apie jiems skirtų pamaldų vietą ir laiką, kad tokiu būdu, visi tautiečiai galėtų atlikti savo pareigas Dievui, gimtąja lietuvių kalba.

Antra, mūsų susibūrimas pamaldoms yra labai naudingas ir mums patiems kaip lietuviams, nes tai stiprina mus ne tik religiniai, bet ir tautiniai. Gyvename didžiulėje, įvairių tautybių jūroje ir nejučiom grėšia mums pavojus nutautėti. Dalyvavimas gi lietuviams skirtose pamaldose suteikia galimybę ne tik geriau atlikti savo pareigas Dievo atžvilgiu, bet ir visus mus labiau sujungia tautiniais ryšiais.

Dalyvaukime lietuviams skirtose pamaldose ne tik patys, bet kartu atsiveskime į jas ir mūsų jaunąją kartą, kuriai ypatingai grėšia nutautėjimo pavojus! Gi, jei jaunoji karta bus atitrūkusi nuo lietuviško gyvenimo bei veikimo, — kas beužims mūsų vietas?...

Žinome, jog gimtosios nuodėmės pasėkoje, visi esame palinkę į apsilėidimą savo pareigose, ypač gi dvasinėse. Nieko neveikti ar bloga daryti, — nereikia tam jokių pastangų, nes pati prigimtis savo visu svoriu yra į tai palinkusi. Gi, kiekvienas veiksmas į gera, dvasinio gyvenimo link, mums kainuoja daug pastangų ir neretai tai atliekame su dejavimais bei nerangumu.

Motina Bažnyčia mums teikia didžiulę galimybę — garbinti Dievą savo gimtąja kalba ir ragina neištripti svetimųjų jūroje. Kentėjimų ir persekiojimų metu, žmogus yra budresnis bei pareingesnis Dievo ir Tėvynės atžvilgiu. Tai rodo ir šių dienų gyvenimas tiek mūsų Tėvynėje, tiek ir kituose kraštuose, kaip antai, Jugoslavijoje, Lenkijoje, ir kitur. Tikinčiųjų pilnos bažnyčios, o kunigų seminarijos nesutalpina klierikų, jeigu tik komunistinė valdžia varžtus šiek tiek atleidžia. Tų kraštų gyventojai ir tautiniai yra aukštame sąmoningumo laipsnyje, nes jų dvasinės bei tautinės vertybės randasi didžiame pavojuje. Gi mes čia, naudodamės pilnutine laisve, esame dvasiniai bei tautiniai gerokai apsnūde. Ar už tai neteks mums atsakomybė prieš Dievą ir Tautą, kad, turėdami tokias plačias galimybes, jų nepanaudojome mūsų dvasinių bei tautinių vertybių ugdymui ir jų perteikimui jaunajai kartai?

Gyvename tik vieną kartą, o laikas greit bėga. Rūpinkimės, kad gyvenimas neprabėgtų be ženklo, kad žmonėmis buvome, o priešingai, kad savo pavyzdžiu bei visu gyvenimu sukauptume ir paliktume kuo didesnį visokeriopą įnašą tiek Dievo vaikų šeimose, tiek ir savo Tėvynės atžvilgiu.

Kun. Juozas N. Petraitis, M.I.C.,
Aušros Vartų parapijos klebonas.

ARG. LIETUVIŲ CENTRE, Tabare 6950,
V. Lugano, liepos 21 d. 16 val. rengiama

IŠEIVIŲ DIENOS MINĖJIMAS
ir mielių mūsų narių ONŲ pagerbimas.

Programoje: paskaitėlė apie dienos reikšmę, sveikinimo žodžiai, arbatėlė su užkandžiais ir jos metu spalvuotos filmos iš įvairių minėjimų ir švenčių.

Arg. Liet. Centro Valdyba.

PRANEŠAME mūsų draugams, kad rugpiūčio 31 d. vėl ruošiamo puikią vakarienę su nauja programa. Užsirašykite datą į savo kalendorius. Vėliau pranešime smulkiau.

ATŽALYNAS.

Pašaukus Visagaliui Amžinybėn ALGIRDĄ KAIBUTĄ, jo liūdinčią žmoną Marytę Misiūraitę Kaibutiene ir motiną Eleną nuoširdžiai užjaučiame ir kartu liūdimė "Atžalynas".

Rosario Lietuvių Kolonijos veikėjui: ANTANUI SAMAUSKUI, savo jėgų stiprume iškeliavusiam amžinybėn, jo liūdinčiai žmonai Leonidai reiškiamo mūsų gilią užuojautą

Henrikas Bagdonas ir šeima.

Chrupustoje LIETUVOJE

APLEISTI PARKAI

• Lentvaris (tarp Vilniaus ir Trakų), išaugęs iki 10.000 gyventojų skaičiaus, pasigenda rūpintojų, kurie palaikytų tą miestą patrauklų jame gyventi, nors gamtos sąlygos geros. Vienas Lentvario gyventojas rašo: "Šalia — gražus ežeras, parkas. Bet iš tikrųjų taip nėra. Visi lentvariečiai žino, kaip ežere pavojinga maudytis: jis gilus, nėra applūdytųjų. Kažkada čia buvo putkus parkas. Dalis jo dabar priklauso Kilimų fabrikui, kita — Lentvario tarybiniam ūkiui. Parkas dabar apverktinai apleistas. Ypač apleista tarybiniam ūkiui priklausanti jo dalis. Jame ganosi karvės, oškos"...

• Anot Literatūros ir meno (68/24):

"Praėjusiais metais respublikos kino teatruose įvyko apie 100.000 seansų. Juose tarybinius ir užsienio šalių filmus matė 5 milijonai žiūrovų".

Tuos — iš pirmo žvilgsnio stambius — skaičius pasklaidžius, paaiškėja, kad žiūrovų esama skysta. Iš trijų milijonų gyventojų, atskyrus mažus vaikus ir paliegėlius, turi būti apie du milijonai potencialių kino žiūrovų. Jeigu kinuose per metus apsilankė tik penki milijonai, tai išeina, kad vidutiniškai pusė potencialių žiūrovų buvo trijuose seansuose per metus, o kita pusė tik dviejuose. Ir jei buvo 100.000 seansų, tai seanse vidutiniškai sėdėjo tik apie 50 žiūrovų.

Filmų rodomi daugiausia rusiški, su lietuviškais parašais. Tik apie 20 filmų per metus lietuviškai įgarsina. Lietuviškų meninių filmų pasirodo tik vienas kitas per metus, bet ir juos rodant žiūrovai dar niekur "neišlaužė durų". Daugiau veržimosi būna į filmus iš Vakarų, bet nebūtinai į geresnius. Prieš keletą metų rodyto "Tarzano" dar niekas nenurungė... Yra sumanymas bent Vilniuje vieną kino teatrą skirti tik geriems filmams.

• Kompartijos centro komitetas Vilniuje birželio 18 d. paskelbė atsišaukimą statybinin-

kams, ragindamas sparčiau dirbti. Šių metų penkių mėnesių planas pilnai neįvykdytas nė vienoj statybos srity. Gyvenamųjų namų pastatyta tik 59 procentai pirmojo pusmečio plano.

• Vilniaus konservatorijoj yra "komjaunuolių koncertinė brigada", kuri tuo titulu rengia koncertines išvykas Lietuvoj ir "už jos ribų". Šiemet rengiasi tikrai tolimon kelionėn: laivu iš Klaipėdos į Pietų Amerikos ir Afrikos pakrantes.

DIDŽIOSIOS VALSTYBĖS PALAIKO MŪSŲ TEISES

• Kanada palaiko savo atsikymą pripažinti Latvijos ir kitų Baltijos valstybių inkorporavimo į Sovietų Sąjungą teisėtumą ir pripažįsta Baltijos tautų apsisprendimo teisę.

Taip gegužės 3 d. parašė naujasis Kanados užsienio reikalų valstybės sekretorius M. Sharp Newfoundlandę gyvenančiam latviui verslininkui A. Jėkstei.

Toks Kanados nusistatymas buvo seniai žinomas iš jos vyriausybės, kad ir besikeičiančių, atitinkamų veiksmų ir laikysenos. Tik įskamiai parašyto tokio pareiškimo tuo reikalu suinteresuotieji neturėjo. Tas dalykas itin parūpo po pastarojo vyriausybės pasikeitimo, padvelkusio "naujais vėjais". Tad A. Jėkstei ir pasiryžo pasiklausti apie tai naujajį užs. reikalų valst. sekretorių. Laišką perdavė parlamento narys Charles E. Granger, ir sekretorius atsiliepė čia pateikiamu pareiškimu.

• Atstovas Edward J. Derwinski birželio 13 d. JAV Kongreso Atstovų Rūmuose, priminė kad šiomis dienomis sueina jau 28 metai, kaip Sovietų Sąjunga jėga užėmė Baltijos valstybes, kad ta neteisė ligšiol neatitaisyta, ir tikino, kad Jungtinėms Valstybėms nedera likti dėl tos padėties abejingoms.

Panašius pareiškimus Atstovų Rūmuose tą pačią dieną padarė ir astovai Frank Annunzio, James J. Howard, Cornelio E. Gallagher.

SIBIRO KANKINIŲ MOTINA

Sibiro Kankinių Motinos paveikslą sukūrė nežinomas vilnietis, Sibiro tremtinys, iškaldamas paprastoje skardoje Aušros Vartų Marijos atvaizdą ir jį pritvirtindamas prie lentos, aptrauktos raudona medžiaga.

Paveikslas buvo iš Sibiro išgabentas tremtinių, vykstančių generolo Anders armijon ir paliktas pas Lenkijos ambasadorių dr. Zawadovskį Beirute, Libane. Tarpininkaujant L. Bieliukienei, paveikslą gavo Vilniaus Krašto Liet. sąjunga, Čikagoje, kuri jį perdavė Lietuvių Jėzuitų globai.

Gegužės 26 d. šį paveikslą pašventino bolševikų kalėjimuose ilgai kankintas kun. K. Juršėnas. Mišias atnašavo vysk. V.

Brizovs kartu su jėzuitų prov. G. Kijausku ir J. Vaišniu, S.J. Po to šis paveikslas iškilmingoje eisenoje buvo nuneštas į jėzuitų koplyčią ir įdėtas į jam paruoštą altorių. Nežiūrint blogo oro, dalyvavo labai daug žmonių.

• Miręs kun. L. Jankus savo turėtas teises "Sibiro Lietuvių Maldaknygės" leidimui perleido tėv. Jėzuitams.

LAIŠKAS IŠ LIETUVOS (ištraukta)

"Žinoma, Jūs ir mūsų gyvenimas daugely atvejų neturi panašumo. Ar galit įsivaizduoti, kad ir paprastai žieminei kepurei su ausinėmis nusipirkti, reikia porą valandų prastovėti prie krautuvės lauke ir paskui viduje dar laukti. Jeigu kokia importo

TEMTINIŲ DAINA

(pargabenta iš Sibiro Lietuvon, iš ten pasiekusi laisvajį pasaulį).

Pavasarij paukščiai į tėviškę grįžta...

O mes ar sugrįšim kada?

Praeis mūsų dienos, brangioji jaunystė,

Širdy pasiliks vien skriauda.

Dievuliau brangiausias, už ką tiek kančių,

Kam draudžia tėvynę mylėti?

Nejaugi brangios, laisvos Lietuvos

Neteks mums daugiau jau regėti?

Pavasarij paukščiai į tėviškę grįžta...

O mes ar sugrįšim kada?

Tai kas mūsų dienos, tai kas mūs jaunystė

Jei tėviškėj laisvės nėra.

Žymiausi lietuvių išeiviai buvo Darius ir Girėnas, kurių garsas nuskambėjo per visą pasaulį. Išeivių diena minima L. Centre liepos 21 d. 16 val.

ATVIRAS ŽODIS

A. L. Balso leidėjui p. Pr. Ožinskui.

Tai kaip su ta man teikta "pagalba" (tarp ko kita — ji rašytina su "a" — pagalba)? Aš jau vieną kartą jus prašiau šioje atkarpoje, kad primintumėt ją konkrečiau — skaičiais, faktais, o ne vien tik bendrybėmis, užuominomis, kaip savo laikrašty vis kartojat, kaip skelbiat atvykusiems lietuviui intelektualui iš Čilės, ar vietos iškilesniems lietuviams, verslininkams, pramonininkams, kai nueinat pas juos. Paskui jie manęs klausia — "ar tiesa, ką p. Ožinskas sako, kad jus šelpė? Kokia ta pašalpa buvo?" ir t.t. Matosi, kad niekas nenori tikėti Jūsų "labdarybės realybe". Klausiamas aš jiems ir aiškindavau kiek galint objektyviau. Dabar, kada jūs savo laikrašty (nr. 1326) taip primygtinai keliat savo "geradarybę", tai aš esu priverstas nuodugniau ją paaiškinti.

Padėkit, p. Ožinskai, savo dešinę ranką ant Markso "Kapitalo" ir pasakykite - kuris kurio ieškojome? Pagalbos reikalingas ieško labdaris, o ne atvirškščiai. Aš nevažiavau jūsų ieškoti į jūsų buveinę, vad. "štabą", Boedo g-vėje. Tik man atvažiavus imigracijos viešbutin, jūs kasdien mane nusitempdavot į savo "lietuvių klubą", kuriame ir tas "štabas" buvo. Ir taip išties eilę dienų. Mano argentiniško asmens dokumento (C. I.) gavimas taip pat užtruko ilgiau, negu kartu su manim atvykusiųjų, nes atvykus pareigūnams jas (cedulas) išduoti, jūs buvot mane išsivežęs. Imigracijos viešbutin atvykdavot ir kitų grupių žmonės

(tik vėliau aš pažinau ir susigaudžiau tuose skirtumuose) pasiūlyti man darbą, butą, bet manęs nerasdavo. Jūs stengėtės nepaleisti manęs iš savo "globos", kad su kitais nesutikčiau. Kiti matydami, kad jau esu globojamas, neparodė tokio perdėto stropumo ir paliko mane laukiančiam likimui.

Jūs atsimenat kaip įvyko mūsų susitarimas. Viename restorane prie Retiro jūs rimtai pastatėt "ultimatumą" — "Tai ką, aš aušinu ir aušinu burną, o jūs nieko nesakot. Siūlau jums 250 pežų mėnesiui ir pietus. Dirbsim kartu ar ne? Steigsim spaustuve?" — Ir tada aš kapituliavau. Sutikau dėtis savo atsivežta tipografinė medžiaga prie jūsų turimų ir numatomų surinkti kapitalų. Tai būtų buvęs gana mažas indėlis, tik 1-2 % numatomo pagrindinio kapitalo. Tačiau surengtuose klube pasitarimuose ir arbatėlėse išpopuliarintas spaustuves reikalas, paskelbiant, kad "bus steigiamas bendromis jėgomis; dėdasi net naujai atvykę". Buvo gerokai užlieta vandens ant jūsų malūno. Greitai po to galėjot nupirkti pagrindinį spaustuves reikmenį - linotipą.

Per tris mėnesius paaiškėjo mums abiem, kad "nesutapsime". Kas mus jungtų, beveik nieko, o viskas skyrė. Jūsų "ekonominė ideologija", išgyvenus man bolševikmetį Lietuvoje ir pokario metus Europoje, buvo nepriimtina ir neįprasta. Sutarėm, kad bendravimas pasibaigė. Nuėjau į artimiausią fabriką.

Juozas Mikalčius.

(pabaiga kitame nry.)

RAŠTAI,

kurių nebūtų buvę, jeigu ne provokacijos.

1) Pasirodžius ALBalso 1323 nry. korespondencijai "Draugija draugijai kiša kojas", Arg. Lietuvų Centro nariai ir Valdyba nustebo. To labiau, kad tai įdėta "S. L. Arg. Veiklai" skirtoje skiltyje. Be to, tas laikraštis skaitosi Susivienijimo organu.

L. Centro Valdyba, gegužės 15 dienos raštu, kreipėsi į S. L. Arg. Centro Valdybą, prašydama paaiškinimų apie anos korespondencijos kilmę ir savo pažiūrą jos turinio atžvilgiu.

2) Susivienijimo Valdyba gegužės 21 d. atsakė, kad "neigaliojo šios korespondencijos paskelbimo ir visiškai nežino tikslo nei motyvų, kurie išsukė tokia informacija". Taip pat pareiškia, jog tikisi, kad toliau tesis tie patys draugiškumo ryšiai tarp abiejų organizacijų, kaip ir iki šiol. Be to, visiškai padėties išaiškinimui, kaip rašo, —

3) S. L. Arg. Centro Valdyba pasiuntė raštą, tą pačią gegužės 21 dieną, ALBalsui "objektando la menciónada publicacion". Švelninant vertimą iš ispaniško teksto, galima sakyti "prikaištaudama minėtą paskelbimą", bet prasmė yra "pareiškdamai protestą". Ir atrodo, kad nesibaigia raštų serija.

Priežodžiai — Nuo alksnio kriaušės nekrinta.

Iš tirtago galima išskelti ugnį, bet tik su plienu.

prekė ateina, kaip pav. baloniniai nuo lietaus plosčiai, tai ir nesvajok. Žmonės stovi iš vakaro ir grūdasi dar visą dieną, kai prieina perka nei spalvos nei išmieros nežiūrėdami. Kam netinka, parduoda turguje už dvigubą kainą. Aš irgi tokio plosčiaus neturiu, bet tiek stovėti, dirbant, tai neįmanoma.

Rudenį šeiminkės labai daug darbo turi. Norim turėti šiek tiek vaisių bei daržovių žiemai, tai pačios po darbo per naktis vekuojame (konservavimo būdas plautas Žemes Ūkio Rūmų dar nepriklausomybės laikais, dabar labiau paplitęs. Red.). Daug pigiau ir skaniau. Žiemą vaisių nėra. Keletą kartų per metus atveža apelsinų, bet tos eilės atgrasina, be to, brangu. Vidutinis mėnesinis uždarbis apie 60 rublių, o apelsinų kg. 1,06 rb. Geri bateliai apie 40 rb. K. įsitaies palta už 200 rb. Taipė visus metus. Šiemet aš pradėsiu tauptyti ir kitais metais pirsiau. Kiek pigiau maistas. Vienas kg. dešros apie 3 rb.

Butai pigūs, jeigu turi valdišką. Mes irgi nedaug temokame. Su elektra ir dujomis išeina apie 10 rb. Pigus susisiekimas — už 4 kapeikas galima pravažiuoti apie 15 klm.

Šį rudenį (laišką skaitytojas gavo prieš keletą mėnesių. Red.) porą kartų tūvome nuvažiuoti sunkvežimiu už miesto apie 80 klm. grybauti. Buvom pasikvietę ir Petrą. Tas ekskursijas ruošia įstaiga. Kainuoja tik po 1 rubli, o grybų prisirenkam po didoką krepšį".

Tavo švogetis A.

LINKSMIAU

HONORARAI Š. RUSIJOJ

—Kas pas jus rašytojams nustato honorarą? — klausia sovietinį rašytoją laisvojo pasaulio laikraštiniukas.

—Jeigu kūrinys tinkamas — kompartija, jeigu ne — saugumo milicija, — atsako rašytojas.

LENKIJOJ

—Kodėl nebuvai paskutiniame partijos mitinge?

—Jeigu, drauge, būčiau žinojęs, kad tai paskutinis mitingas, tikrai būčiau nuėjęs.

Dimčiai

SEKMADIENIO PALAIMINTI NESUTEPTOS ŠIRDIES

Kiekvienam žmogui patinka švarus daiktas. Pas mus, Argentinoje, vaikai dėvi baltus rūbus kaip mokyklos uniformą. Kiekvieną pirmadienį visi vaikai ateina su baltais ir švariais drabužėliais. Tačiau penktadienį jau tie rūbeliai yra gerokai apdulkinti, todėl mamytės juos vėl išplauna.

Kaip mums patinka švarūs drabužiai, taip Dievui patinka švari ir gryna žmogaus širdis. Krikšto metu kūdikio siela tapo Dievo šventove, todėl po krikšto jam uždedamas baltas rūbelis, kaip nekaltumo simbolis.

Tik retas žmogus išsaugoja šį krikšto rūbelį švarų per savo gyvenimą. Todėl Kristus paliko kitą apšalymo sakramentą — išpažintį, kad per jį žmogus galėtų apšalvoti nuo savo nuodėmių ir stoti Dievo akivaizdoje vėl su gryna širdimi.

ATPILDAS UŽ MEILĘ

Kad Kristus myli nekaltas sielas, matome iš jo gyvenimo. Mylimasis jo mokytinis Šv. Jonas, kuris vedė nekaltą gyvenimą, turėjo laimės paskutinės vakarienės metu priglausti savo galvą prie Mokytojo krūtinės. Taip pat nekalti vaikeliai buvo Kristaus priimami ir laiminami.

Tat, Kristus ir paliko šį palaiminimą:

— Palaiminti nesuteptos širdies, nes jie regės Dievą.

Dievo regėjimas suprantamas dvejopai. Vienas regėjimas amžinybėje, o kitas jau šios žemės kelionėje. Dangaus karalystėje nekaltos sielos Dievą regės betarpiškai "veidas į veidą" ir "giedos giesmę, kurios kiti negalės giedoti".

Kokiu būdu nekaltos sielos regi Dievą jau šioje žemėje? Jos regi dvasinėmis akimis — savo visa siela išgyvena Dievo buvimą jose. Nes pats Kristus yra pasakęs:

—Kas mane myli, aš su Tėvu ateisiu ir pasidarysiu sau būveinę.

Kitoje vietoje jis sako: —Kas myli, tam aš apsieikišiu. Apsieikišimas suprantamas dvasiniu ir nematomu būdu, kuris tik siela pajuntamas ir išgyvenamas.

GYVYBĖS ŠALTINIAI

Tokius išgyvenimus turėjo daug šventų sielų, kurios gyveno šioje žemėje, palikdamos savo išgyvenimus aprašytus knygose. Tačiau tokie išgyvenimai yra ypatingos Dievo malonės vaisiai.

Mums paprastiems mirtingiems žmonėms jie taip pat gali būti suteikti, jei mes būsimė visą laiką ištikimi Dievo malonės kvietimui. Tačiau mes per daug esame išsiblaškę gyvenimo sukuryje. Mes gyvename daugiau kūnui, negu sielai.

Jei bent dalį savo rūpesčių, kuriuos turime dėl mirtingo kūno, skirtume mūsų sielai, tai tikrai, mes pajustumė didesnį Dievo artumą ir jo meilumą. Vargšė mūsų siela, kuri kaip kalėjime sėdi mūsų kūne uždaryta, negali laisvai su Dievu santykiuoti, nes visos durys ir visi langai yra aklinai uždaryti ir tik retkarčiais atidaroma per didesnes šventes.

Kokia tat kvailybė yra rūpintis vien mariu kūnu, o palikti užmirštą mūsų sielą, kuri trokšta Dievo, jo šviesos spindulius. O mes duodame jai tik trupinėlius nuo stalo — tik mažus dvasinius džiaugsmus, tik šukių blizgučius. Todėl laimingi tie, kurie plačiai atveria savo sielos duris ir langus, kurie leidžia persunkti ją dieviškos šviesos spinduliais, leidžia ją vis labiau išpuosti naujomis dorybėmis ir ją sudievinėti.

Tokių sielų yra mūsų laikais, kurios visą savo gyvenimą pašvenčia Dievo garbei, iš kurių lūpų ir širdžių kyla nuolatos mal-

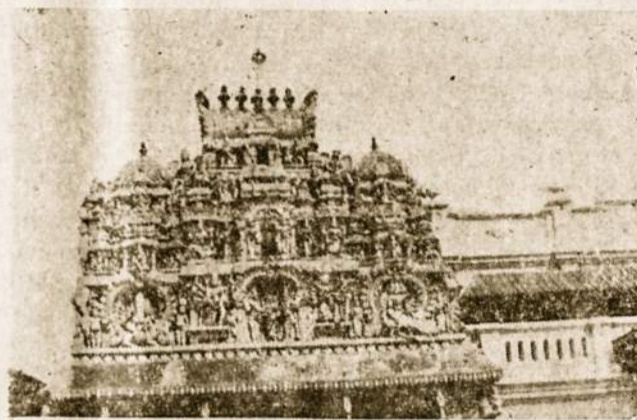
dos atsidūsėjimai. Palaimintos tos sielos, nes jos supranta, kas yra tikrai kilnu, gražu ir didinga, kurios gyvena prie gyvybės šaltinių — sakramentų, sėdamos sau kasdien naujos gyvybės ir šviesos.

GYVENIMO PILNATVĖ

Tokiomis sielomis galima būti visi mes, jei tikrai skirtume daugiau laiko Dievui: maldai, jo garbei skiriamus darbus, jei dažniau artintumės prie sakramentų šaltinių ir skaitytume didžiųjų sielų išgyvenimus, juos apmąstyti ir sau patiems pritaikintume. Tuomet neskurstų mūsų siela ir nekęstų to bado, kaip kenčia dabar.

Prašykime šventųjų užtarimo, kad jie mus išmokytų pirmoje vietoje ieškoti Dievo ir jo karalystės, kaip mokė pats Kristus: "Ieškokite visų pirma Dievo karalystės ir jos teisybės, o visa kita bus jums su kaupu pridėta".

kun. Augustinas.

Pagoda Indijoje. Popiežius rūpinasi ko daugiau misionierių ten siųsti. Jų tarpe dirba tėv. D. Slapšys, S. J. Misionieriai aukoja savo gyvenimą ir laukia mūsų paramos — maldų ir piniginių aukos.

• SOVIETAJ sunaikino Rytų apeigų Bažnyčią. 1946 m. buvo įsakyta unitams susijungti su pravoslavais ir klausyti Maskvos patriarcho. Už neklusnumą — kalėjimas. Po Stalino mirties išlikę gyvi kunigai paleisti. Jie pradėjo pagrindinį — katechizinį gyvenimą. Dabar sovietų valdžia susirūpino religinio pagrindžio veikimu.

• Vatikane, nuo rugsėjo 8 d. sumažinama vyskupų vartojami išoriniai garbės ženklai ir susiaurinama jų naudojimas.

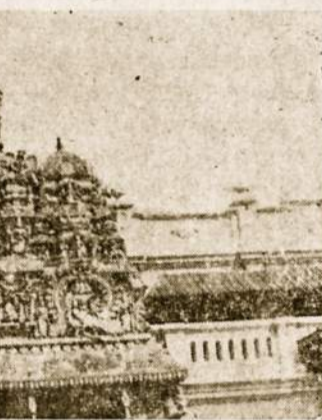
AFRIKA

LAISVIAU SUDANE

Šioje Afrikos valstybėje, po trijų metų draudimo, vėl pasirodė katalikų žurnalas "The Messenger". Po trylikos metų delsimo duotas leidimas statyti Jarum mieste katalikų bažnyčią šventųjų Petro ir Povilo garbei.

• Jugoslavijoje paskutiniu laiku irgi švelnėja religijos persekiojimas. Vysk. Basilio Hopko, iškalbėjęs beveik 14 metų, išleistas laisvėn. Su juo buvęs kalėjime monsg. Pablo Gojdic mirė neišvydęs laisvės. Eilė kunigų taip pat išleisti iš kalėjimo.

• Saint Louis mieste įvyko JAV-ų vyskupų konferencija, kurioje nutarta daryti visas pastangas tarprasiniam teisingumui ir sugyvenimui pasiekti. Paprašė Šv. Tėvo leidimo nuolatinį diakoną įvesti JAV-se, kad sušvelnintų kunigų trūkumą augančiam katalikų skaičiui.

Pagoda Indijoje. Popiežius rūpinasi ko daugiau misionierių ten siųsti. Jų tarpe dirba tėv. D. Slapšys, S. J. Misionieriai aukoja savo gyvenimą ir laukia mūsų paramos — maldų ir piniginių aukos.

• J. Arauz vietovėj, La Pampa provincijoje, vietos vysk. J. Mayer davė leidimą dviem seselėms vienuolėms dalinti tikintiesiems komunią, katekizuoti vaikus ir kitas pareigas eiti parapijoje, kad bent dalinai užpildytų kunigo trūkumą, nes vienintelis ten buvęs kun. J. Jarra grįžo savo tėvynėn — Ispanijon.

• Anglijos vyskupai kreipėsi į vyriausybę, kad pavartotų savo tarptautinę įtaką mažinimui skirtumų tarp turtingųjų ir atsilikusių valstybių.

397 KANKINIAI

Kankiniai šiame amžiuje! Beveik neįtikėtina. Vienok tai tikrovė. Ir tai labai netolimoj praėity. 1941-51 dešimtmety, Kroatijos respublikoj, Jugoslavijos valstybės viduje. Keleta grupių siekė hegemonijos federalinėj valstybėj. Laimėjo, kurie buvo žiauresni, nesiskaitė su priemonėmis. Jų kelyje padėjo savo galvas, dažniais atvejais labai žiauriai nukankinti, ir 397 kroatų kankiniai. Mirė už ištikimybės Bažnyčiai ir už meilę tėvynei.

Ivo Omrcanin, Apeigų Kongregacijos, Beatifikacijų ir Kanonizacijų prokuratorius, parašė nedaugelio puslapių, bet šurpauš turinio knygą "Martires de la Fe". Sukrečianti iliustracija dvidešimtojo amžiaus civilizacijos.

Kroatų tauta, gindama savo tikėjimą ir laisvę, sudėjo nemažiau aukų kaip ir lietuviai. Paminėjimui šių kankinių ruošiamas iškilmingas aktas liepos 19 d. 19.30 val. "Jono XXIII vardo Socialinių Studijų" būstinėj, Sarmiento 1272, Cap. Paminėjimą organizuoja Pasaulinė Kroatų Jaunimo sąjunga.

Rekomenduojame mūsų skaitytojams, o ypač jaunimui, jame

***

"Klausiau žemę ir ji man atsakė, kad ji nėra Tas, kurio aš ieškau; aš paklausiau jūras ir gėmes ir gavau atsakymą, kad jos nėra mano Dievas; aš klausiau oro erdves ir jos atsakė — ne, aš klausiau saulę, mėnulį ir žvaigždes ir gavau neigiamą atsakymą. Tada aš paklausiau jų, kad pasakytų man, ką jie žino apie Dievą ir jie visi vienu balsu sušuko — Jis mus sutvėrė" — iš šv. Augustino "Išpažinimų".

Didieji mokslininkai pabrėžia, kad nepripažįstant Dievo, kaip Kuriamosios lėgos, negalima netik gyvybės pradžios suprasti, bet ir pačios medžiagos ir energijos. Didysis botanikas Linus pareiškė, kad jis visuose tyrimuose užtiko aiškios Dievo pėdsakus. Net mažiausioje augmenijoje rado jėgą, išmintį ir neaprašomą tobulumą. Dar ryškiau matosi Dievo ranka visoje gyvūnijoje. Kiekvienas gyvis aprūpintas pragyvenimu.

MUS STUMIA PRIE BALTIJOS

Kruvini 1831 ir 1863 metų sukilimų numalšinimai, tremtinių žygiavimas pėsčiomis į Sibirą, Kražių skerdynės nuskambėdavo pereito šimtmečio pasaulinėje spaudoje, nors nebuvo telefonų nei radijo. Visas nutautinimo darbas buvo varomas grubiai, akivaizdžiai, todėl ir pasipriešinimas, reakcija jam kildavo savaiminiu būdu ir visuotiniai.

Naujaisiais laikais tapo pasmerktas rusų ir nacių vykdomas genocidas kitų tautų atžvilgiu. Kad nezintų laisvojo pasaulio dėmesio, dabartinis raudonasis okupantas šį nutautinimo darbą varo daug švelniau, be triukšmo, rafinuotai ir geresnėmis pasekmėmis. Viskas pagal išdirbtus penkmečių ir dešimtmečių planus. Štai sekmingesnės jų priemonės:

SOVIETINIAI MAINAI

Iš Lietuvos kasmet pora tūkstančių jaunuolių, daugiausia abiturientų, vyksta į Sibirą naujų miestų statyti, arba plėšiniams į Kazakstaną, arba į Gobio dykumas jų sukultūrinimo bandymams. Ir vis "savanoriškai", nes tokių "išvykų" pažymėjimo reikalaujama stojant į universitetą arba į geresnę darbovietę. Panašus skaičius kaip išvykusiųjų, atvyksta naujų gyventojų rusų "laikiniai" padirbėti Lietuvoje. Suruošiamos išleistuvės vieniems ir priimtuvės kitiems. Žinoma, viskas rusų kalba. Po metų jaunūnoliai grįžta, bet atvykusieji pasilieka. Sekančiais metais vėl nauji transportai "savanorių" statybininkų Rusijon, o jų vieton pora tūkstančių naujų kolonistų. Anie po metų parvyksta, o šie nei po metų, nei po dviejų neišvyksta. Kai kurie išvykę lietuviai pasilieka Rusijoje, radę geresnį darbą arba žmoną.

MAŽOJI AMERIKA

Statomas didesnis fabrikas. Reikia technikų specialistų. Iš kur, jeigu ne iš Rusijos? Atvykusiems patinka Lietuva. Ją vadina "mažąja Amerika" (malenka Amerika). Pasikviečia šeimą, švogerių žentą. Ir taip lietuvių tauta vis labiau atskiedžiama rusišku elementu. Jau skaitoma apie 17% Lietuvos gyventojų rusų. Nepriklausomybės laikais skaitlingiausia mažuma buvo žydų — 7,5%. Rusų kolchozuose beveik nėra. Susispietę didesniuose miestuose — Vilniuje 40% visų gyventojų, Kaune virš 30% ir kitur mažesniu nuošimčiu. Didiesniuose miestuose turi savo gimnazijas, pradžios mokyklas visur. Vilniuje leidžiamas rusų kalba dienraštis "Sovietskaja Litva", nekaltant apie atvežamus iš Maskvos. Reiškia, yra pakankamai gyventojų rusų, kad gali išsilaikyti net dienraštis.

Karinę prievolę lietuviai jaunuoliai atlieka tolimose Rusijos srityse. Lietuvoje valstybinėse įstaigose rusų kalba, vietinėse — savivaldybinėse irgi pagedaujama, nes vienas kitas valdininkas sėdi rusas. Visi blankai arba formuliarai rusų arba abiem kalbomis.

Universitetuose Vilniuje ir Kaune yra žymus nuosimtis rusų profesorių. Jų paskaitos rusiškai, nes studentai daugiau ar mažiau tą kalbą jau supranta. Egzaminai, jeigu komisijoj dalyvauja bent vienas rusas profesorius, laikomi rusiškai. Paštai ir geležinkeliai įjungti į visos Tarybų Sąjungos tinklą. Taigi, viskas yra tarybine kalba.

Vilniuje rusų kalba viešose vietose jau vyrauja. Kaune dar lygiomis su lietuvių kalba. Kituose miestuose dažniau girdima lietuvių. Tokia padėtis praėjus 25 metams nuo antrojo rusų įsiveržimo į Lietuvą. Kokia padėtis bus po kitų 25 metų?

Ant redaktoriaus stalo du leidiniai:

Broniaus Zumerio VILNIAUS KRAŠTAS faktų ir atsiminimų šviesoje, 100 puslapių studija, atspausdinta III tome Liet. Katalikų Mokslo Akademijos metraščio, išleisto Romoje 1967 m., dabar išleista atskiru leidiniu; ir

Nemuno Kraštas, 2 nr., 1968. Šį žurnalą pirmą kartą minime, nors jau eina penkti metai. Jis leidžiamas Tarybinės Lietuvos, spausdinamas Vokietijoje ir skiriamas paveikti išeivių galvoseną ir ją palenkti "apsipratimui" su dabartine Lietuvos padėtimi. Šis nr. įdomus tuo, kad 19 puslapių paskirta Vilniaus krašto problemoms.

Br. Zumeris yra dirbęs įvairiose Vilniaus krašto vietovėse. Atspėjamas nuo darbo valandas pašvėsdavo Gilesniam to krašto gyventojų pažinimui, surizgusiam tautybių mišinio aiškinimui ir istoriniam žvilgsniui į Vilnijos praėitį.

Ypač einant į pabaigą buvusiam karui, padėtis Vilnijos gyvenantiems buvo nepavydėtina. Vyrai su uniformomis ir be jų, gerai ginkluoti ir tik peiliu ar degtukų dėžute nešini. Besitraukiančios vokiečių kariuomenės daliniai, vokiečių ir lietuvių policijos, liet. savisaugos daliniai (gen. Plechavičiaus), bolševikų desantininkai (parašutais nuleisti rusų kariai) ir dviejų ideologijų lenkų partizanai — tautiniai ir Vandos Vasilevskos komunistai. Buvo maišatis, košmaras. Ypač 1944 m. pavasaris. Naktimis gaisrai, šūviai, sprogimai.

Neįmanoma trumpai kalbėti apie Vilniaus kraštą ir šią knygą. Vilniaus krašto svarba Lietuvos valstybei yra gyvybinė. Nėra kitos pasaulio sostinės, į kurią (pakelta į 5 pusl.)

AUGA IR BUJOJA MŪSŲ "ATŽALYNAS"

SVEIKINAME

— JAUNAJI ATŽALYNĄ, išaugusį iš sveiko ir stipraus lietuviško kamieno. 40 vaikučių būrelis, kuris stengiasi pasisavinti lietuviškas tradicijas ir kultūrą.

KAIP JŪROS BANGOS

Panašiai ir lietuvių tautinė vi suomeninė veikla Argentinoje. Tai pakyla smarkia banga, kuri savo keliui nežino kliūčių, užlieja krantą, sudrėkina jį gaivia srove. Tai vėl ji atslūgsta, atitraukia, o nuogas krantas pradeda džiūti ir laukti naujos bangos.

Prieš paskutinįjį karą rengiami vaidinimai, šokių vakarai sutraukdavo po tūkstantį ir daugiau lietuvių. "Verdi" teatro salė pilna prigužėdavo o kita dalis kartais tą patį vakarą dar suruošdavo šokių vakarą kurioje kitoje salėje. Ir visur pilna lietuviškai kalbančio, dainuojančio jaunimo, suktinį ar polką linksmai trepsinčio.

Jaunimas pradėjo tapti senimu, o priaugantieji gal daugiau pasyvūs buvo, kai kurie prie kitų srovių pritapo. Įvyko atoslūgis. Pasibaigė karas. Nauja ateivių srovė vėl naują bangą pajudino į lietuvišką krantą. Bet ir ši banga po keletos metų atslūgo. Naujieji ateiviai arba šiaurinin žemynan išsikėlė, arba čia pat pradėjo "Ameriką daryti", ar ankstyvo poilsio, ramybės ieškoti, palikdami viską Dievo valiai ir senųjų emigrantų triūsui. Jie pradėjo, jie tegul ir veža...

Kartais tik snaudulys apninka žmogų ar grupę. Arba laukiama tik impulso. Reikia tik kam stuktelti, supurtinti ir miegalius pašoka. Rami futbolo aikštė po pirmojo spyrio užverda tikra kovingumo dvasia.

1963 m. Liet. Aušros Vartų parapijos klebono pareigas perėmė kun. J. Margis. Lietuvos nematęs, bet tokių patriotų kaip

Mok. St. Balinskienė pirmoji atėjo pagalbon kun. J. Margiui kuriant Atžalyną. Dabar ji su savo vyru ir dukrele Liucyte gyvena Kordoboje.

jis, reta. Jaunatviškos dvasios ir idealizmo, pilnas iniciatyvos, sumanymų, stiprios valios, kad ir nestipria savo kojele, bet stipriai spyrė kamuolį ir šis pradėjo riedėti. Nauja banga sudrėkina bedžiūstantį lietuvių krantą.

Jo programa trumpa ir aiški — lietuvišką kultūrą ir kalbą perteikti vaikams patraukliu būdu — lietuviškais šokiais, vaidinimais, daina ir giesme. Jam atėjo pagalbon mok. Stasė Paserbskytė-Balinskienė, dėstyti lietuvių

Neišsenkančios energijos vadovė mok. Z. Vanagaitė

kalbos gramatiką ir seselės kazimierietės — motina M. Teofilė ir ses. M. Angelika mokyti dainų ir giesmių, o vėliau mok. Z. Vanagaitė tautinių šokių rateliui rikiuoti. Taigi, prasideda darbas ne individualiai, bet "ekipoje" — dvi seselės ir dvi mokytojos, glaudžiai bendradarbiaujant su parapijos klebonu.

PIRMĄ KARTĄ SCENOJE

1964 Liet. Tautinių Šokių Ansamblys "Rambynas" turėjo gražią šventę — Donelaičio minėjimą. Tada pirmą kartą viešai pasirodė ir mūsų Atžalynas. Metų pabaigoje suruošė Kalėdų Eglutę, tėvų marijonų Šiluvos vasarvietę (Villa Elisa). Vaikučiai jau pamėgo lietuviškus šokius ir dainas, ir jau nesibaidė lietuvių kalbos.

1965 m. pakviesta Aldona Marytė Čikštaitė, muzikos mokytoja, motinos Teofilės pagalbon. Metų bėgyje paruoštas pirmasis vaidinimas su šokiais "Kelionė į Lietuvą". Tai originali kūryba St. Balinskienės ir Z. Vanagaitės. Šventės ruošiant ir stovyklas organizuojant tėvai visados ir visame bendradarbiauja.

1966 metų pradžioje pirmoji vaikų stovykla Šiluvos vasarvietėje. Dvi savaites vaikai džiaugėsi užmiesčio gamta, pušų pavėsiu ir pratinosi į stovyklinį gyvenimą, visą laiką meilioje, bet ir nuolatiniėje priežiūroje savo mokytojos Zuzanos. Pamėgo vaikučiai tą vasarvietę ir metams bėgant padarydavo ten gegužines - piknikus. Velykas atšventė Liet. Parapijos salėje, suvaidindami "Velykų Margučius".

SU NAUJA PATIRTIMI IŠ Š. AMERIKOS

Tų metų liepos mėnesį mok. Z. Vanagaitė dalyvavo JAV-S Pasaulio Lietuvių Jaunimo kongrese ir "Dainavos" stovykloje. Po dviejų mėnesių grįžo gausiu ir svarbiu bagažu vežina. Naujos dainos, įvairūs šokiai repertuarui, daug patirties stovyklų organizavime ir viską nugalintis entuziazmas. Kiti nė per du metus tiek nepatiria, nes žiūri tik viena pusiau atmerktą akimi, o ji viską stropiai siurbė plačiai atvertomis akimis, ausimis ir visa širdimi. Ir grįžusi visą patirtį stengėsi pritaikinti. Ir dar daugiau, nes ir pati kūrė. Taip Atžalyno metinėje šventėje pastatoma "Ar atsimeni, kaip mes linksmai stovyklavome?" jos parašyta ir "Dėdė Derlius" St. Balinskienės pritaikinta iš lietuviško žurnalėlio.

Metų užbaigai Kalėdų Eglutę Šiluvoje.

1967 metų pradžioje atžalyniečiai dalyvauja L. Jaunimo studijų savaitėje Šiluvoje ir Motinos Dienos minėjime, su šokiais ir vaidinimais.

DVASIOS VADA IŠLYDĖJUS

Kovo mėn. kun. J. Margis išvyksta naujon paskyrimo vieton — Rosario Šv. Kazimiero parapijon. Birželio mėn. atsisveikinta ir su mok. St. Balinskienė, kuri su šeima išsikelia Kordobon.

Vaikučių tėvai su mok. Zuzana svarsto padėtį. Nutarta neleisti atoslūgin pereiti taip stipriai įsiūbuotą veikimą. Entuziastų veikla nutarta į oficialinius rūmus įstatyti — įkuriami "Kultūros ir Sporto Draugija Atžalynas". Jos nariais tampa šeštadieninės mokyklos mokiniai ir jų tėveliai. Išrenkamas Tėvų komitetas. Paprašoma mok. Z. Vanagaitė, kad ji ir toliau ansambliui vadovautų.

PIRMOJI KELIONĖ

Rosario Liet. Parapijoj veikianti "Lietuvos Respublikos" mokykla 1967 m. šventė pirmojo penkmečio sukaktį. Atžalynas,

kun. J. Margio pakviestas padaro pirmąją savo tolimesnę išvyką. Kelionė autobusu su dainomis ir klegesiu, įvairi programa šv. Kazimiero parapijai, prie vėliavos paminklo, "La Capital" dienraščio patalpose apsilankymas jo šimtmečio sukaktuvėse, tas viskas padarė ekskursiją neužmirštama. Užmegsta draugiški ryšiai su "Vabaliukais", mažųjų ansambliu įkurtu ir vadovaujama kun. J. Margio ir E. Palaičytės.

KRIKŠTYNOS

Lapkričio 11 — trečioji metinė šventė. Atlaikomos Atžalyno "krikštynos". Kūmai: A. Ropenius, E. Šimkevičienė, J. Cousillas ir R. Balsienė. Iš Rosario atvyko kun. J. Margis, o St. Balinskienė atsiuntė pasveikinimą iš Kordobos. Žiūrovai pamatė naują veikalėlį "Gintaro Karalystėje", pačios Z. Vanagaitės sukurta. Scenos programai pasibaigus, vaikučiai išvedė šokin savo tėvelius. Ir taip trečioji lietuvių karta Argentinoje žengia žingsnį į gyvenimą, savo teises reikšdama.

ŠIE METAI

Prasideda 1968 metai. Vaikučiai su savo mokytoja vėl Šiluvos vasarvietėje. Vėl juos aplauko Kalėdų Senelis ir Trys Karaliai, vėl stovyklauja. Visur mokytojos akies sekami ir jos rankos globojami.

Daro iškylas po apylinkes, vis su lietuviška daina ir linksnumu. Gyventojai jau juos pažįsta ir nuoširdžiais gestais juos sveikina. Vakaraus tuošia laužą su originalia ir humoristine programa, kurią kviečia ir tėvelius. Sie, susilygindami už pakvietimą, kitą dieną suruošia puikius "asado" pietus su visais skanumynais priede.

"GERIAUSIAM DRAUGUI"

Šių metų stovykloje pradėta nauja tradicija — rinkti geriausią draugą ir draugę. Juos patys vaikučiai išrenka slapto balsavimu. Išrinktieji apdovanojami aukšniais garbės ženkleliais. Juos parūpino savo lėšomis ir šiais metais ir pasižadėjo parūpinti ateityje A. Ropenius.

Vaikučių tėvai įvertina mok. Z. Vanagaitės pasišventimą ir sveikoje dvasioje vaiku auklėjimą. Jai padovanojo kelionės bilietą į II-ją P. Amerikos liet. jaunimo studijų savaitę Brazilijoje. Bilietas — ten ir atgal, kad

Kun. J. Margis — nuoširdus Jaunimo Globėjas

nepasilikty tropikuose, kad grįžtų prie savo globojamųjų. Ir jį grįžo ryžto ir optimizmo kupina. Šeštadieniai ir sekmadieniai bendrai moksliviams ir jų mokytojoms yra laisvos dienos. Atžalyniečiai ir šias dvi dienas tęsia savo programą. Šeštadieniais daro šokių ir dainų repeticijas ir stengiasi pažengti lietuvių kalboje.

Dažnai būna, kad kuris iš atžalyniečių švenčia savo gimimo dieną ir pakviečia į savo namus visą ansambli. Nuvyksta visi į pasveikinti ir iteikia dovanėlę — auksinį kryželį berniukams ar medalielį mergaitėms su iršiu "ATŽALYNAS". Tai praėjusiais metais. Šiomet dovanėlė yra auksinis žiedelis su tokiu pačiu iršiu. Toliau numatoma Vytis, Gedimino stulpai, vėliavėlė ir t.t. Žodžiu, Atžalynė ugdoma gyvenybė, draugiškumas ir lietuvių meilė.

NEPERSKIRTOS IDĖJOS

Iš šalies stebintį džiaugina, kad Atžalyno programoje eina kartu abi pagrindinės žmogaus egzistencijos idėjos — religinė ir tautinė. Ir lietuvių tautinėse šventėse ir bažnytinėse iškilmėse atžalyniečiai uoliai dalyvauja. Ruošia savo šventes ir mielai dalyvauja kitų organizacijų pakviesti jų parengimiose. Pasiruošia pirmajai šv. komunijai ir ją priima lietuviškų mišių metu.

Linkime jaunam atžalynui, kad jis visados bujotu ir užaugtų į stiprų vienalytį mišką, kuris lengvai atsispirtų bet kokiems vėjams blaškantiems lietuvių dvasią išseivijoj!

Šiuo metu Atžalynė dalyvauja 19 berniukų: Jonas Anacondio Kariniauskas, Antanas, Eduardas, Viktoras ir Rikardas Balsiai, Fernandas ir Klaudijus Cousillas Šimkūnai, Norberto ir Daniel Cousillas, Rikardas ir Marcellius Kariniauskai, Povilas Macaitis, German Miranda, Osvaldas Lunius, Guido Losa, Juozas Romeiko, Klaudijus Šimkevičius ir Hektoras Žaliauskas.

(tęsiasi paskutiniame puslapy)

LIETUVIAI PASAULYJE

BRAZILIJA

"Apie pensiją nė kalbos" — taip atsako kun. J. Bružikas, S. J., naujosios liet. parapijos Brazilijoje klebonas. Bet kokiam kitame pašaukime, profesijoje ar amate dirbdamas žmogus ir sulaukęs 60 metų, ar 65, vėliausiai 70, jau gali pailsėti, nes už buvusius tarnybės metus gauna pensiją. Tačiau kunigui, o ypač misionieriui, tas negalioja. Jis dirba ne dėl algos, o kad laimėtų nenykstančią laimę ir kad kitems padėtų ją pasiekti.

Jis gegužės 20 d. pradėjo 72-us metus. Jo parapijai priklausančiai lietuviai išsisklaidę po dvi vyskupijas. Juos lanko, apaštalauja, guodžia ligonius, tvarko moterystes, mokina vai-

kučius, platina lietuvišką spaudą.

"Nepasimeskime tarp svetimųjų, glauskimės į vieną lietuvišką bendruomenę, palaikykime naująją parapiją. To reikalauja ne vien tik religinė sąmonė, bet ir lietuvių garbė. Būkime tarp pavyzdingiausių mažumų Sao Paulo mieste!"

Tokiu stropumu jis ieško atsisakyti avelių, kad sugrąžintų jas į bendrus namus. Ilgiausių metų Jums, Tėve Misionieriai!

URUGVAJUS

• Edv. Jusys visados pasižymi savo dosnia ranka lietuvių kultūriniais reikalais. Dabar saaukojo 5.000 pezų U. L. Kultūros draugijos namų remontui. Kiti irgi aukoja. Remonto darbai

atseis apie 150.000.

• Lietuvių senelių reikalingų pašalpos visur yra. Lietuvių parapija priima aukas pinigais ir daiktais, rūbais ir šelpia nedatekluije ir varge atsidūrusius tautiečius.

• "Gintaro" išleistuvių į JAV banketas įvyko birželio 16 d. ULKultūros draugijos salėje.

• "Žuvis ieško kur giliau, žmogus — kur getiau". Taip ir Stasė Penkauskaitė, sukūrusi šeimą su vienu italų, geru mechaniku, kuris jau gerokai "suletuvėjo", išvyko į JAV nuolatiniame apsigyvenime, Stasės dėdės pakviesti. Iš pirmųjų savaitių patyrimų jau džiaugiasi nauju gyvenimu.

Lietuvos Tragedijos Atgarsiai Urugvajuje

Montevideo lietuviai ir šiemet sėkmingai pravedė tragiškojo birželio paminėjimą per vietinę spaudą, radijo ir savo kolonijos centre.

Lietuvos atstovas A. Grišonas ispanų ir sava kalba radijo valandėse iškėlė lietuvių tautos gedulo prasmę pradedant 1940 metų įvykiais. Jis kalbėjo ir visuomenės susirinkime parapijos salėje birželio 23 dieną.

Po pamaldų už Tėvynės kančinius ir atstovo kalbos, "Aido" choras darniai atliko patriotinių dainų programą.

Pirmaeiliai dienraščiai: El País, La Mañana, El Día, o taip pat Lietuvos bylai visados atviras ispanų kolonijos organas El Diario Español redakciniais komentarais Baltijos valstybių tragediją daviai davė taip, kad net iššaukė Laisvės priešų reakciją. Komunistų partijos organas El Popular nusiskundė, kad iš kaikiurių diplomatinė misijū ta pati batu-

ta vis dar diriguojanti antisovietinė propagandą Urugvajuje... Nepriklausomą Lietuvą, ir Latviją ir Estiją šis dienraštis niekina būdingais sovietiniais išsireikimais.

Urugvajaus tautinių šokių lietuvių ansamblis GINTARAS prieš išvyką Čikagon aplankė Montevideo burmistrą generolą B. Herrera, kuris per gintariečius įdavė Čikagos burmistrui gražų rekomendacinį laišką ir Montevideo miesto herbą.

ROSARIO

VĒLIAVOS SAVAITĖ

Mūsų mieste, kur buvo pašventinta pirmoji Argentinos dangiška-balta vėliava, minima netik jos diena - birželio 20, bet visą savaitę 14-20 dd. vyko iškilmės. Kadangi čia daug ateivių gyvena, tai visos tautinės mažumos buvo pakviestos prisidėti prie iškilmių pagražinimo ir pajavrinimo. Joms buvo paskirta vienas vežimas - platforma, kuri pačių ateivių ir jų vaikų pastangomis buvo gražiai ir originaliai įrengta. Prie jos šonų atskiros tautybės išstatė savo paveikslus. Iš Lietuvos vaizdų parinkome Vytauto Didžiojo tiltą per Nemuną Kaune. Pav. iškli buvo 80 x 100 cm. dydžio. Prie jų stovėjo jaunuoliai-ės tautiniai tūbais pasipuošę.

Tarp kitų tautinių ansamblių buvo ir mūsų "Vabaliukai". Jiems pasiruošti daug padėjo T. Plepys. Liet. b-nę atstovavo taip pat jos pirm. J. Papečkys, vicepirm. P. Daugis, sekr. E. Palai-kytė, A. Zampa, J. Petkevičiūtė de Zampa ir daug kitų.

Nežiūrint blogo oro, publikos gatvėse buvo nepaprastai daug. Šventė buvo filmuojama ir vėliau parodyta TV5 ir TV7 ekranuose.

Dalyvavęs.

"LIETUVIAI ARGENTINOJE"

Bus išleista II-ji laida dar šiais — Lietuvos Laisvės Kovos - metais. Taigi, vėliausias terminas medžiagai pristatyti nustatoma rugpiūčio 25 d. Tada pradėsime spausdinti ir vėliau atėjusi medžiaga jau negalės patekti.

Vėl primename, kad jeigu kuri organizacija, sambūris, pavieniai asmenys ar šeimos turi svarbios medžiagos, kurios dar neįteikė redakcinei komisijai prie ALOS Tarybos ar mums betarpiu, kad tai padarytų prieš rugpiūčio 25 d.

J. Brizgys - J. Papečkys.

Iki liepos 31 d. medžiagą siųsti Arturui Mičiudui, Saladillo 5585, Capital; po šios datos ir iki rugpiūčio 25 — J. Papečkui, Maipu 3673, Rosario, S. Fe.

PADEKA

Lankydamasis Kordoboje patyriau daug lietuviško vašingumo mūsų tautiečių tarpe, ypač esu dėkingas Kaz. Sađuko šeimai, jo sūnų K. ir A. šeimoms, 6-jo SLA skyriaus pirm. P. Meilūčiui ir visai valdybai. Buvau maloniai priimtas, apnakvydintas ir visu kuo man padėta. Jiems visiems tariu širdingą acū!

Jonas Papečkys.

PADEKA

Tariame širdingiausia acū Suvienijimo Lietuvių Argentinoje Nariams ir visiems kitiems aukotojams, kurie šių metų liepos 9 d., metinių mišių metu, savo au-ka prisidėjo prie Aušros Vartų parapijos sodelyje Marijos garbei statomo paminklo išlaidų padengimo. Surinkta aukų 6.000 pezų.

Dar kartą visiems širdingiausiai dėkojame!

Avellanedos Tėvai Marijonai.

"MŪSŲ LIETUVAI" DVIDEŠIMT METŲ

Kaip visur, taip ir spaudos darbe yra idealistų ir vertelgų. Biznieriūs žiūri, kad tik sau kišene pripildytų. Nepavargsta prašyti, verkšlenti, įrodinėti, kad jau "gišeftas eina bankrotan". Tuo tarpu statosi namus, perkasi mašinas, ūkius. Jis neieško pastangų burėms kreipti. Plaukia kur vėjas pučia, kur aukso trupinėlis blizga.

Idealistas vadovaujasi kompasu. Jo rodyklė visados nukreipta idėjon, kuriai visos pastangos tarnauja.

"Mūsų Lietuva" gimė prieš 20 metų idealistų sukurta. Per tą laiką nekeitė savo krypties, išvengdama ideologinio "elastiškumo", visados pasiryžusiai diriguodama savo valtį pagal dvi žvaigždes — Tautą ir Dievą. Buvo tamsių nakčių, audrų. Tačiau, kad ir pro debes, šie kelrodžiai šviečia ir laimingai toliau iriasi.

Ekonomiškai kaip pradžioje. Rankomis sunrenka kas savaitė 6-8 puslapius. Linotipui nusipirkti nei patys turi lėšų, nei iš kitų nesulaukia. Spausdinimo mašina irgi mažytė. Tik puslapis iš karto. Kiek puslapių, tiek kartų reikia perleisti per mašiną. Nėra išteklių didesnei. Tai Gutenbergų išvermė ir idealizmas.

Lietuviškos spaudos pasauly stipriai atsistojo per šiuos 20 metų. Lietuvių išeivių kolonijose "M. L." visur pažįstama ir vertinama. Jau vienuoliktą šimtą numerių įpusėjo.

Linkime nepritrūkti išvermės ir per sekančiuosius dešimtmečius!

MUS STUMIA PRIE BALTIJOS

(atkelta iš 3 pusl.)

rią tiek tautų pretenduotų. Vilnių savinasi lenkai, gudai ir net rusai. Jų politika jau virš 100 metų ta pati — gudai ir lenkai stumiami prie Vilniaus. Lietuviai turi trauktis. Tada gudų ir lenkų sritis "virškina" rusiškas imperializmas. Gudus ir lenkus stumia į Vilnių ir toliau už Vilniaus 1942 m. pradžioje lietuviškos Ašmenos ir Svyrių apskritys, kad ir ne perdėm su lietuviškai kalbančiomis vietovėmis, buvo prijungtos prie Lietuvos, tačiau sugrįžęs raudonasis režimas vėl jas atkūrė nuo Lietuvos ir prijungė prie Gudijos. Lietuviai pamažėli traukiasi Baltijos link. Toliau nebus kur trauktis. Kas tada? Br. Zumeris ir nori pajudinti mūsų sąmonę, kad mums rūpėtų, studijuotumėm ir suprastumėm Lietuvos likimo sprendimą Vilniaus krašte.

Tarybinis "Nemuno Kraštas" neturi nuoseklumo ir šiame nry. Vedamajame "Kraštas, kuris vadinamas Vilnija", autorius visiškai paklusnus rusiškai politikai ir rašo, kad už "dabartinės Lietuvos teritorijos į rytus nesą didesnių lietuvių gyvenamų plotų", net "pačioje Vilnijos teritorijoje pakanka vietų, kur lietuviybė seniai, seniai sudūlėjo". — Atsakome, kad ne taip seniai, nes dar lenkų okupacijos metais, prieš vaivadą Bocianskį, buvo keli šimtai pradžios mokyklų ir kelios vidurinės mokyklos, kurios buvo išlaikomos šv. Kazimiero draugijos.

Tačiau kituose straipsniuose, perspausdintuose iš "Kultūros Barų", jau atviriau ir realiau kalbama.

Štai J. Marcinkevičius, Mokslų Akademijos bibliotekos direktorius: "Vilniuje lietuvių kaimai steigė lietuviškas mokyklas, okupacinė valdžia, savo ruožtu — lenkiškąsias. Vietoj lenktyniavimo įvestos represijos panaikino lietuviškas mokyklas prieš 1938 m.".

V. Žilėnas, Istorijos - etnografijos muziejaus direktorius: "Nors Vilniaus krašte gyvena trimis kalbomis — lietuviškai, lenkiškai ir baltarusiškai — kalbą gyventojai visi šie rajonai turi gana panašius papročius, sodybų pastatus, panašiai siuvasi drabužius. Ši tradicija remiasi senąja šio krašto dzūkų kultūra".

Č. Kudaba, geografijos mokslų kandidatas: "Tarybiniais metais neinama dirbtinio lietuvinimo keliu. At-

virkščiai, vietomis, nuolaidžiauojant atskiriems asmenims, buvo net įsteigtos lenkiškos mokyklos ten, kur vietos gyventojų dauguma jų nepageidavo (Dubingiuose, Semeliškėse, Kernavėje ir kt.).

Domėjaisi, kiek iš šio krašto šiemet stojo į Vilniaus valstybinio V. Kapsuko universiteto Gamtos fakultetą. Vienas kitas. Iš Gervėčių (lietuviškos salos Baltarusijoje) įstojo daugiau, negu iš visų Vilniaus apylinkių".

V. Sauliūnas, Švenčionių raj. vykdomojo komiteto vice pirm.: "Pokario metais pasireiškusi tendencija steigti mokyklas su dėstomąja lenkų kalba ten, kur jos reikalingos ir kur ne, — atnešė žalos. Jaciūnuose, pavyzdžiui, prieš karą buvo lietuviška pradinė mokykla. Po karo, tik keliems tėvams panorus, ji buvo perorganizuota į lenkišką. Dabar — vel reorganizuota".

Ir iš šio leidinio, ir iš kitų ateinančių iš Lietuvos, sužinome kiek daug ten yra gimnazijų, pedagoginių institutų lenkų, rusų ir gudų kalbomis. Slavizmas pamažėli, bet pastoviai, stengiasi užgožėti Vilniją.

REALYBĖS IR LŪKESČIŲ

DETALES

Vienas iš nuoširdžiausiai pasveikinusių prieš 40 metų pasirodžiusį Salomėjos "Anksti Rytą", buvo Vaižgantas. Jam būdavo didžiausias džiaugsmas įžiūrėti naują talentą, atrasti naujomis spalvomis sužvilgusį "deimanciuką". Jis taip pat būtų entuziastiškai sutikęs ir šias "Detales" — pirmąjį eilėraščių rinkinį Aldonos Baužinskaitės - Kairienės. Taip jas pasitiko ir išeivijoje gyvenantieji poezijos gerbėjai. Daugely posmelių eiliavimo lengvumas taip ir iššaukia atmintinano "ankstaus ryto" posmelius.

Poezijos mėgėjai nekantriai lauks antrojo Aldonos rinkinio, kuris būtų trumpesnio kūrybos laikotarpio išdava. Tada būtų lengviau suvokti jos gairių pastovesnę kryptį. Poros dešimtmečių bėgy paberti posmai ir surinkti vienan leidinėlin, dar nesudaro viena-lytės puokštės vaizdo. Vieni žiedai kvepia ir spindi

savo šviežumu, kiti, kad ir nedaugelis, blankūs. Kai kurios eilutės skamba jau girdėtai garsais, ar greitomis parinktais rimais. O poezijoje vis laukiama ko daugiau originalumo.

Eilėraščių rinkinys suskirstytas į tris skyrius: Ant sodelio vartų, Sutiktieji ir Svajonių paukštis.

Trupučių dėl rašybos. Jeigu vietoj bendrinėje kalboje priimto šermukšnio, autorė pavartoja šermūkštį, tai poezijoje gal ir leistina, bet žiupsnį reiktų rašyti su trumpa u, kad ir poezijoje.

Iš viso rezultatas labai teigiamas. Tai dar labiau patvirtina ir leidyklos ženklas — "Ateitis". Jos išleidišamos knygos — filosofija ar poezija, paplošia knygdytė ir pateisina skaitytojo pašvęstą laiką skaitymui.

Aldona Baužinskaitė - Kairienė. DETALĖS. Eilėraščiai, 1968 m. Viršelis, aplankas ir skyrių iliustracijos Onos Stankaitytės - Baužienės. 72 pusl.

KŪRĖJO RANKOSE

Aš kaip mažytis medžio gabalėlis,
Po varstotų guli ir laukiu,
Kur dės mane iš piuvėnų pakelės
Taupusis Stalius
Kūrybos galioj
Kur mane šaukia?

Ar amžino paveikslu rėmuos
Nebus kampelio, kur reikės manęs?
Ar tik su dulkėmis susėmus
Šventa Ranka
Apžvelgs mane
Ir pašalin numes?

Aš, kaip mažytis medžio gabalėlis.
Apimk mane kūrybos akimi!
Iš Tavo rankų visa žemė kėlės.
Kūrybos galioj,
Šventasis Stalium,
Kur Tu mane dedi.

Iš rinkinio "Detalės".

Susivienijimas Lietuvių Argentinoje 1914-1968

TEN IR ČIA, TADA IR DABAR

1914 METAI DVEJOPAI ATMINTINI

Po pirmųjų revolverio šūvių Sarajeve, Europoje pradėjo siausti viską griauantis viesulas. Karo ugnis nusiaubė ir mūsų Tėvyne, užgesino daugelio mūsų tautiečių gyvybių ir visus paliko skurde, kad naujomis pastangomis ir praktiku keltųsi naujam gyvenimui.

Tais metais Argentinoje jau buvo keli šimtai lietuvių imigrantų. Keletas Chubut provincijoj, saujelė Kordoboj, būrelis Rosario mieste ir dauguma, kaip visados, susispietę apie didžiąją respublikos galvą — Buenos Aires.

Tais, 1914 m., pora dešimčių vyrų, tų pačių vienybės ir lietuviybės idėjų vedami, sutaria jungti lietuvius vieningan darban, kad patys sau užsitikrintų bent minimalinę paramą sunkesnio momento atveju ir kad išsaugotų svetimoje, kad ir svetingoje, šalyje savo tautinę charakteristiką — kalbą, papročius, kultūrą. Taip

1914 metais gimė Susivienijimas Lietuvių Argentinoje.

Pagrindinis tikslas visados buvo savišalpa — pagalba nedarbo ir ligos atveju. Nuo to niekadoms nebuvo nukrypta. Šiuo metu turime savo gydytoją, tariamės su viena sanatorija dėl internavimo sunkiau sergančių mūsų narių.

Tačiau nemažesnės svarbos tikslu laikome ir kultūrinę veiklą. Buvo sudaryti vaidintojų būreliai, chorai, orkestrai, įsteigta biblioteka, rengiami vakarai, paskaitos, minėjimai. Paskui šie miniiniai vienetai — mūsų draugijos kultūrinio gyvenimo žiburiai, tai stipriau sušvisdavo, tai silpniau, o tarpais ir užgesdavo. Ir negalima laukti profesionališko pastovumo iš mėgėjiško pobūdžio ratelių.

Dabartinė SLA Centro Valdyba. Stovi iš kairės į d.: J. Bakaitis — II izd., P. Bironas — vald. narys, K. Vekelis — vald. narys, G. Baršauskas — prosekr., A. Masiulionis — vald. narys. Sėdi iš k.: A. Ramanauskas — izdininkas, R. Stalioraitis — sekretorius, J. L. Stankevičius — pirmininkas, K. Deveinis — vicepir. ir I. V. Simanauskienė — valdybos narė.

Tačiau nežiūrint to, visuomeninė kultūrinė veikla niekadoms nenutrūko. 54 metų mūsų istorijos bėgy nebuvo sezono, kad nariai ir prijaučiantieji nebūtų buvę kviečiami į mūsų parengimus — vaidinimą, gegužinę, minėjimą, paskaitą.

ZVILGSNIS Į DABARTĮ

Šiuo metu aktyviai reiškiasi scenos darbuotojų ratelis ir vaikų tautinių šokių ir dainų ansamblis. Čia galima priminti, kad mūsų salėje, dr. V. Kudirkos rūmuose, yra dainavusios solistė Rožė Mainelytė ir operos solistė Aldona Stempužienė.

Dingsta, skiriasi iš gyvųjų tarpo mūsų veikėjai veteranai, bet neturi dingti idealai, už kuriuos jie kovojo. Tai esame gerai įsisąmoninę ir dedame visas pastangas, kad mūsų jaunimo ir vaikų širdyse įdiegtume pagarbą ir meilę mūsų tautinėms vertybėms — lietuviškai kalbai, dainai, papročiams, lietuviškai talkai, bendradarbiavimui. Stengiamės įskiepyti pažiūrą mūsų jaunoje kartoje, kad kiekvieno lietuviško asmens matytų savo brolių ir seseris.

Nesame užsidarę vien tik mūsų organizacijos rūmuose. Ruošiamė bendrus kultūrinius parengimus, žymesnius koncertus, kur pasirodydavo ir pasirodo visų lietuviškų patriotinių organizacijų solistai, chorai, ansambliai, vaidintojai.

KAD SPORTININKAI SUGRIŠTŲ

Eilę metų gana aktyviai reikšėsi mūsų Sporto Klubas, turėjęs gausų būrį sporto mėgėjų. Buvo pajėgi krepšinio komanda, platinės gimnastikos grupė, lengvosios atletikos būrelis. Sportinei veiklai tada turėjome daugiau ir erdvės. Miesto svasivaldybei pravedant naują gatvę, kuri perkirto mūsų nuosavybę, buvo išdraskyta sporto aikštė. Mūsų sportininkai laikinai turėjo ieškotis kitų aikščių ir patogumų. Tačiau pardavę atskirtus sklypus ir nupirkę du šalia mūsų nuosavybės, vėl planuojame kaip atgavinti

Dr. VINCAS KUDIRKA
1858.XII.31 — 1899.XI.6

Dr. V. Kudirka gimė prieš 110 metų Paežeriuose, Vilkaviškio aps. Iš tėvo paveldėjo tvirtą būdą, savarankiškumą ir atkaklumą tikslo siekiant. Iš motinos — palinkimą į meną, gerą klausą, stiprų pasakotojo talentą ir iš mažens palinkimą piešti. Mariampolės gimnazijoj visu dėmesį atkreipė savo gabumais. Ją baigė 1881 m. sidabro medaliu ir išvyko į Varšuvos universitetą, kur vienus metus studijavęs istorijos — filologijos fakultete, perėjo į mediciną ir ją baigė.

Buvo silpnos sveikatos, turėjo palinkimą į džiovą ir ja mirė. Dėl lietuviškos veiklos sėdėjo kalėjime, nors neilgą laiką, bet tas tirgi atsiliepė į jo sveikatą. Paskutiniaisiais trimis metais buvo tiek nusilpęs, kad dažnai rašydavo lovoje.

Mirė Naumiesty, baigdamas 41-us metus, kur 1934.VI.10 d. atidengtas skulptoriaus V. Grybo pastatytas jam paminklas ir tą dieną miestas pavadintas Kudirkos Naumiesčio vardu.

Mariampolės kapinėse ant jo kapo jo draugai ir gerbėjai pastatė granito paminklą, nulaužto ažuolo kamieno formos, ant kurio iškaltė Tautos himno trečiojo posmelio žodžius:

Tegul saulė Lietuvos
tamsumus prašalina,
ir šviesa, ir tiesa
mūs žingsnius telydi”.

Po kiek laiko rusų žandarų viršininkas tą pastebėjęs, pasamdė šaltkalvį ir liepė nukalti raišes. Taip ir liko nuoga, lygi vieta ant nulaužto ažuolo šono.

TRADICINIS MIRUSIŲJŲ PAMINĖJIMAS

Liepos 9-os rytas išaušo gražus, saulėtas, vėsus, bet nešaltas. Šią dieną Susivienijimas skiria savo mirusiųjų prisiminimui. 10 val. iškilmingos gedulo mišios su ekzekvijomis Lietuvių Aušros Vartų bažnyčioje. Beveik visi suolai užimti. Graži tradicija ir

ir sustiprinti, praplėsti mūsų sportininkų veiklą. Bus sudarytos jiems atitinkamos sąlygos. Ir jie grįš.

Esame pasiryžę įvykdyti užsibrėžtus planus ir kviečiame talikon visus lietuvius tautiečius. Solidarumo palaikymas yra vieno dai brangus ir mums ir visos lietuvių kolonijos labui.

Vincas Kudirka

GRAŽU, GRAŽIAU IR GRAŽIAUSIAI

Gražu yra matyti lietuvių būrelį,
Kurie tarp svetimųjų vienybę užlaiko
Ir susėję, tėvynei aukoja žodelį
Ir motiną pagarbin atminimais vaiko.

Gražiau, jeigu kiekvienas pripažinti gali,
Kad nuo žodžių jų širdys taipgi neatskirtos
Ir visos tiesiog kreipias į tėvynės šalį
Ir meilėje tėvynės visados yra tvirtos.

Gražiausiai vienok esti akimis matyti,
Kada širdims ir žodžiams ir darbai atsako,
Kad visi tie lietuviai patys, nevaryti,
Savo tėvynės garbei neapželdina tako.

* * *

“PASIJUTAU LIETUVIŲ” iš dr. V. Kudirkos raštų ir korespondencijos iš SLA veiklos tilps sekančiame nry.

* * *

draugijos nariai ją gerbia. Visi žinome, kad kur mūsų atsiskyrusieji nariai nuėjo vakar ar užvakar, ten mes eisime ryt ar poryt. Kito kelio nėra.

Sv. mišias atlaikė ir pamokslą pasakė kun. J. Petraitis. Po mišių visi dalyvavę pamaldose susiinko į aikštelę prie kryžiaus, prie kurio, SLA pirm. L. Stankevičius su vicepir. K. Deveiniu, padėjo baltų gėlių vainiką su įrašu “S.L.A. mirusiems nariams”. Pirmininkas savo kalboje prisiminė, kad metų bėgyje vis pasiekia Centro Valdybą žinia, kad vienas ar kitas narys ar narė atsiskyrė iš gyvųjų tarpo. Nuo pereinamųjų metų liepos 9 iki šiandien amžinybėn iškelia 9 nariai: Stasys Markuskis, Sofija

Pronckaitienė, Emilija Pipirienė, Lionginas Kiaulėnas, Leonas Kucinas, Justinas Lukšys, Dora Lukošienė, Robertas Blumbergas ir Stasys Šileika.

Už juos ir už anksčiau mirusius pagiedama “Viešpatie Angelas”. Po to kalba Albinas Arlauskas. Jis iškelia mirusiųjų darbus kuriant organizaciją, statant rūmus, auklėjant jaunąją kartą, kuri “turės užimti mūsų vietas ir tęsti darbą, kurį pradėjo mūsų nariai — kūrėjai”.

Po šio paminėjimo dauguma nuvyko pietums į SLA rūmus. Juose dalyvavo ir parapijos klebonas kun. J. Petraitis ir viešnia iš Brazilijos Stasė Lukoševičienė. Asado kepimui vadovavo N. Pimpė ir Simonavičius. Dalyvė.

SUKAKTUVINIO LIEPOS MĖNESIO 1968 m.
S. L. A. patalpose Av. San Martin 3175, Lanus.

PROGRAMA

Liepos 20, 18 val. — Truco Varžybos tarp visų organizacijų; po lošimo įteikimas premijų ir vakarienė. Užsirašyti iš anksto.
Liepos 27, 21 val. — Metinės šventės viso mėnesio programą uždarančios Metinė Vakariene patarnaujama cukrainės. Programoje dalyvauja solistė Z. Valadkaitė; akompanuoja muz. I. Andrijauskas Grieš Flamingo Orkestras. Bilietus reikia būtina įsigyti iš anksto.

SLA Tautinių Šokių ir Dainų mažųjų ansamblis. Dabartiniu metu jam priklauso 11 mergaičių: S. Bakaitytė, I. Simanauskaitė, V. Bielinytė, M. Kalašnikovaitė, A. ir I. Bačanskaitės, S. Stankevičiūtė, M. ir G. Baliūnaitės, M. Baršauskaitė ir M. Norvaišaitė; ir 13 berniukų: R. Bakaitis, A. Rutkus, A. Jarkowski, G. ir L. Chop, R. Tvaska, H. Kamarauskas, C. Baniulis, R. Trakimavičius, W. ir J. J. Hemade, O. Tarditi ir A. Žalinkevičius.

PADEKA

Pramonininkui Vladui Burokui, paaukojusiam 20.000,- pežų nupirkimui Lietuvos ir Argentinos tautinių vėliavų, reiškiamo didelę padėką.

SLA Centro Valdyba.

JAV-se ŽUVO KETURI LIETUVIAI

TRAGEDIJA. Prie Vašingtono, gegužės 25 d. 3 val. ryto, automobilio katastrofoje žuvo keturi lietuviai.

† dr. Mykolas Slapšys, 52 m. (g. 1916.III.29), kilęs iš Antazavės vl. Zarasų aps. 1936 m. baigęs Zarasų gimnaziją, įstojo į Lietuvos prekybinį laivyną, pasikui Italijos laivyne tarnavo iki 1940 m. Studijavo Neapolio universitete ir ten 1946 m. įsigijo jūrininkystės mokslų doktoratą. 1951 m. nuvyko į JAV. Padirbęs kurį laiką vertėju, nuo 1958 m. tarnavo JAV-ių pakrančių ir geodezinė žinyboje, gyvendamas su savo žmona Monika Vašingtone. Gegužės 24 d. pas juos atvyko Vyt. ir Aldona Raulinaičiai. Kartu Slapšių automobilis nuvyko į Columbia, Md., kur buvo liet. arch. - inžinierių susirinkimas. Jame V. Raulinaitis laikė paskaitą. Vėlai naktį po susirinkimo grįžtant į Vašingtoną ir jau netoli Slapšių namų, ant kryžkelio pamatę raudoną šviestą sustojo. Dėl lietaus matomas buvo blogas. Pradėjus važiuoti į jų mašiną trenkė kitas didelis automobilis, kuris Slapšių automobilį nusiaubė apie 25 metrų nuo kelio. Priekyje sėdėję abu vyrai mirė vietoje. Dvi moterys mirė ligoninėje, o Ald. Raulinaitienė sunkiai sužeista. Kitoje mašinoje važiuojo keturi jaunuoliai, iš kurių du žuvo.

† Monika Blažyte Slapšienė, mirusi po katastrofos ligoninėje, palaidota su vyru Vašingtone.

Vaikų neturėjo, bet liko broliai, seserys ir kiti giminės.

† Vytautas Raulinaitis mirė turėdamas tik 50 m. (g. 1918. IV.3 Vilkaviškis). 1938 m. baigė Aušros gimnaziją Kaune, 1940 Karo mokyklą. Skulptūros studijas pradėjo Vilniuje ir baigė 1948 m. Freiburge, Vokietijoje. Dalyvavo daugelyt liet. menininkų parodose. Nuo 8 metų amžiaus priklausė prie skautų s-gos. Dainuodavo Ciurlionio ansambly ir Ažuolo oktete. Liko du vaikai — Ingrida ir Andrius, sužeista žmona, motina Klevelande ir brolis Zigmąs "Kario" redaktorius. Palaidotas Klevelande.

† Ona R. Kerzaitė Puzinauskienė, po katastrofos mirė už kelios valandų. Palaidota taip pat Vašingtone. Liko keturi vaikai nuo 7 iki 17 metų amžiaus ir vyras Vytautas Puzinauskas.

• Iowa valstijoje, USA, sužeistas kun. Simonas Morkūnas, vykstant savo parapijiečio A. Žvirgždino automobilį į kan. F. Kapočiaus aukštinio kunigystės jubiliejaus minėjimą. Abu buvo išmesti iš automobilio po keletą metrų atstu. Jeigu būtų buvę prisirišę diržais, būtų žuvę vietoje. Nelaimės kaltininkas vienas jaunuolis 18 metų, kuris prieš eismo taisyklę, važiuodamas prieš kalną lenkė dvi mašinas ir priekiu susidūrė su minėtų lietuvių automobiliu.

Kun. Morkūnas Lietuvoje vi-karavo pas kan. Kapočių Priskelimo parapijoje Žaliakalny, Kaune.

Mirus ALGIRDUI KAIBUTUI, reiškiamo gilia užuojautą jo žmonai Marijai Misiūraitei Kaibutienei, daug metų dainavusiai kartu su mumis.

Šv. Cecilijos Choras ir Radijo Valandėlė "Lietuvos Aidai".

Motinai Elenai ir žmonai Marijai Misiūraitei Kaibutienei, mirus sūniui ir vyrui ALGIRDUI KAIBUTUI, reiškiamo nuoširdžią užuojautą

Juozas Kanapinskas, Horacio Chop ir Adelė ir Matas Barišauskai.

Savo jaunystėje atsiskyrus iš gyvųjų tarpo ALGIRDUI KAIBUTUI, jo motiną Eleną ir žmoną Mariją Misiūraitę Kaibutiene labai nuoširdžiai užjaučiame

A. B. Audzevičiai.

Negailėstingai mirčiai atskyrus iš gyvųjų tarpo patriotą lietuvių ALGIRDĄ KAIBUTĄ, labai nuoširdžią užuojautą reiškiamo jo motinai Elenai Pryžgintaitėi ir žmonai Marijai Misiūraitei

Henrikas Bagdonas su šeima.

Taip netikėtai atsiskyrus iš gyvųjų tarpo A†A ALGIRDUI KAIBUTUI, jo liūdinčiai žmonai Marytei Misiūraitei Kaibutienei ir motinai Elenai Pryžgintaitėi Kaibutienei, reiškiamo labai nuoširdžią mūsų užuojautą

Vladė, Bernardas ir Hektoras Survilai, Vytautas Malėla ir Romas Malėla, USA.

Amžiaus stiprume atsiskyrus iš gyvųjų tarpo ALGIRDUI KAIBUTUI, jo motinai Elenai Pryžgintaitėi Kaibutienei ir žmonai Marytei didžio skausmo valandose, reiškiamo labai nuoširdžią užuojautą.

Simonas ir Ona Rutkai su sūniumi.

Pasišaukus Viešpačiui savo prieglobstin ALGIRDĄ KAIBUTĄ, skausmo valandas pergyvenančioms jo motinai Elenai Pryžgintaitėi ir žmonai Marijai Misiūraitei Kaibutienei, reiškiamo krikščionišką užuojautą.

Tėvai Marijonai, "Laiko" redakcija ir adm.

Viešpačiui pašaukus PETRONELE MAČIULIENE LEONAVIČIENE, jos šeimos narius nuoširdžiai užjaučiame

Mačernių šeima.

• Pereitame "Laiko" nry. užuojautoje dėl a.a. P. Levanavičienės mirties, vietoje Jono Kalvelio turėjo būti Juozas Kalvelis. Atsiprašome už klaidą.

MŪSŲ MIRUSIEJI

NETIKĖTA MIRTIS

† Petras Kuraitis, nors turėjo apie 70 metų, bet jautėsi geroje sveikatoje. Buvo pensininkas, našlys ir nuoboduliui išvengti turėjo valgomųjų produktų krautuvej savo namuose Martineze mieste. Nuvyko į Urugvajų aplankyti dviejų savo seserų. Tačiau birželio 28 d. netikėtai ir staiga širdis sustojo plakusi ir iškeliauja amžinybėn. Palaidotas Montevideo kapinėse. Susirinko daug vietos lietuvių, skubiai atskrido sūnus Albertas iš Bs. As. Religinės apeigas atliko kun. P. Giedrys, S. J.

Petras buvo kilęs iš Paberžupio km., Bublelių vl. Kudirkos Naumiesčio aps. Sūnus Albertas jau prie pabaigos studijų Bs. As. universitete, Teisių fakultete, apsiavedęs ir augina penkis vaikučius.

Prieš metus laiko mirė velionies pusbrolis Vincas Kuraitis, ilgametis L. Centro narys ir veikėjas.

Al.

† Benediktas Šimkus, eidamas 68-us metus, mirė birželio 30 d. Velionis buvo kilęs iš Skirsnemunės, Jurbarko vl., Raseinių aps. Buvo išėjęs į pensiją. Liko liūdesy sūnus Antanas ir pp. Petrauskų šeima. Palaidotas Sarandų kapuose.

† Ona Kavaliauskienė, virš 60 metų, mirė Berise liepos 8 d.

URUGVAJUS

† Edvardas Balkus, 40 m. amžiaus, mirė birželio 17 d. Palaidotas Cerro kapinėse.

† Jonas Jazauskas, 69 m., mirė birželio 18 d. Buvo gimęs Daujočių km., Skaisgirių vl., Šiaulių aps.

NĖ MIRUSIAM NEDOVANOJA

Sužinojau iš ALBalso (1320 nr.) apie mano pažįstamojo Adomo Pakultinio mirtį. Abu buvome iš to paties Ukmergės aps. Ir man žinoma, kad neturėjo nei šeimos, nei santaupų, ir anas laikraštis tą patvirtina. Ir pridėda, kad "prenumeruodavo ALBalsą, bet mirė neatsilygines už kelis metus". Juk paprastai nutraukiat neatsilyginusiems. Kodėl siuntinėjote? Jis kreditan neprasė. Jis pats man skundėsi, kad akys susilpnėjusios, kad jau prieš metus pradėjęs blogai jaustis. Jeigu jis neatsilygino, tai kiti tūkstanteriopai ir atsilygino, ir aukų jums sudėjo. Tokia jūs "labdarybė", kad ir mirusiam nedovanojat. Ir kažin ar jis neatsilygino? Gal tik meškerės kabliukas lengvatikiams pagauti, kad susigraudimė nešty jums aukas "neatsilyginusių mirusių" sąskaiton. Mirtis nutraukia visas žemiškas sąskaitas. Visame pasauly priimta taisyklė, kad "apie mirusius gerai arba nieko". Ji jums neveikia?

Ukm. N.

TEISINIAI PATARIMAI

Drė. Elena Deveikis Pipiras de Mora
Šeimų reikalai, alimentai, nuomos, paveldėjimai, vekseliai, skolos, sutartys ir t. t.
Lavallo 1474 — 2 aukš., įst. C
Tel. 40-6365/8920
Susitarti dėl valandos.

VIKTORAS J. GRIGAITIS

Medicinos Doktoras
Ketvirtadieniais 18 val.
V. Alsina 3312 — Val. Alsina

ALGIRDĄ PALYDĖJUS

"Gal paskutinį kartą atlikau kelionę į Lujaną. Nesijaučiu gerai" — taip pasisakė grįžęs su lietuvių maldininkų ekskursija iš švč. Marijos šventovės balandžio 21 d. Buvo labai patenkintas ja, bet ji, kaip jis nujautė, jau buvo paskutinė. Prieš keletą mėnesių pradėjo blogiau jaustis. Buvo pasidavęs resignacijai, apsipratęs su mintimi, kad kelionės pabaiga netoli. Ankstybesnio humorizmo, juoko jau nebemėgdavo.

A†A Algirdas KAIBUTAS pasižymėjo gražiu lietuvišku bruožu — egoizmo stoka. Kitam padėti, atlikti kokią paslaugą, nuvežti iš parapijos raštinės gimusį Lietuvoje metrikus patvirtinimui valdžios įstaigose, kokį dokumentą dėl asmens tapatybės pažymėjimo, dėl pensijos gavimo, visados pasiruošęs, kad ir pusdienį savo laiko prarasdamas. Neprisiumdamas jokio atlyginimo už tai, viską kaimyno bendradarbio titulu atlikdamas.

Atidavė sielą savo Kūrėjui birželio 28 d. 16.30 val. Į šv. mišias už jo sielos ramybę, prieš išlydint į Sarandų kapines, prisirinko beveik pilna Aušros Vartų bažnyčia. Kaimynai, daug pažįstamų turėjo, lietuviai ir vietiniai, visi susirinko paskutiniara atsisveikinimui su juo.

Algirdas buvo gimęs 1931 m. sausio 11 d. Pakruojuje, Šiaulių

aps. Taigi, turėjo tik 37 metus. Mokėsi Raseiniuose, tremtyje Dilingen gimnazijoje. Nuo pat mažų dienų priklausė skautų sąjungai. Vokietijoje ir Argentinoje buvo įgijęs krepšinio instruktoriaus ir teisėjo titulą. Argentinoje, tik atvažiavęs, įsijungė į jaunimo kultūrinę veiklą — dalyvaudavo vaidinimuose, prie tautinių šokių ansamblio.

1964 m. vasario 6 d. apsivedė su Maryte Misiūraite, kuri liko dideliu nuliūdime, kaip ir jo motina Elena Pryžgintaitė Kaibutiene. Jos vyras — Algirdo tėvelis Simas, mirė 1963 m.

Laidotuvėms patarnavo "Casa Trotta". Keleta vainikų dengė jo karstą. Jų tarpe vienas nuo "Alpargatas" fabriko, kuriame jo žmona Marytė dirba.

Negalėjęs sulaukti laisvės saulės užtekant Lietuvai, išsėkis ramybėje, Algirdai, Tave priglaudusioj Argentinos žemėje!

A†A Petronelė Užkurytė Levanavičienė

1904.VII.24 — 1968.VII.24

Trumpas velionės nekrologas tilpo pereitam nry.

A.A. Petronelė atvyko Argentinon 1930 m. Keletą metų padirbėjusi audėja tekstilės fabrike, vėliau atsidėjo tik šeimai. Pati buvo labai religinga, priklausė Šv. Pranciškaus III-jam ordinui ir tokioj religinėj dvasioj auklėjo savo sūnus.

"Su didele meile ir pagarba jos vardą turėsime mūsų širdyse visą gyvenimą — taip kalba sūnūs, suaugę vyrai, apie savo motiną. — Ji labai mylėjo Dievą

ir Lietuvą. Apie ją daug mums pasakodavo. Ji išmokė mus kalbėti, skaityti ir rašyti lietuviškai. Jos dėka galime parašyti laiškus į Lietuvą mūsų tetai ir ji suprantą mūsų sakinius. Mūsų Motina išmokė mus vaikščioti Dievo keliu. Teatlygina jai Dievas už tai".

Sūnus Antanas dar primena: "Nesu vyskupijos vyrų Katalikų Akcijos pirmininku, kaip "Laikas" paskelbė. Būtų per didelė man garbė. Esu tik aktyviu tos Akcijos nariu".

Pavyzdinga motina ir pavyzdingai išauklėti sūnus.

Jos sūnūs — Antanas Mačulis (kurio tėvelis mirė jam baigiant tik antuosius metus) ir Liudvikas Levanavičius, atvykę redakcijon prašė paskelbti jų

nuoširdžią padėką gerosioms tautietėms: Emilijai Simanavičienei, Veronikai Mačiulienei, Stasei Balkūnienei, p. Velykienei ir Elenai Ališauskienei, kurios 24 dienas rūpinosi ir slaugė su didele krikščioniška meile ir kantrybe jų mamytę, jos priešmirtinės ligos metu ligoninėje esant.

Taip pat dėkoja už atsiųstus vainikus pp. Balkūnų šeimai, velionės krikšto dukrai Teresei Mačiulytei ir šeimai, Simanavičių šeimai ir Ališauskų šeimai. Taria nuoširdų ačiū visiems reiškusians jiems užuojautą gyvu žodžiu ar per spaudoj puslapius.

ALBERTO E. TIMINSKAS

"COCHERIA"

AMBULANCIAS - SEPELIOS - CASAMIENTOS

Pasirūpina laidotuvėmis — veža ligonius — daro kelionės į tolimesnes vietas — nuomoja automobilius vestuvėms ir krikštynoms.

Av. PAVON 11070
Temperley
F.C.N.G.R.

T. E. 243 - 5654

Sucursal
BALCARCE 510
Lomas de Zamora

Buenos Aires Avellaneda

AKADEMIKAMS PAGERBTI VAIŠĖS

Arg. L. B-nės Krašto Valdyba jeigu ne kasmet, tai bent kas antri, surengia universitetą baigusiu mūsų jaunimo pagerbimo — susipažinimo vaišes. Džiugus reiškinys, kad baigusiu aukštąjį mokslą lietuvių skaičius vis didėja. Paskutinių dviejų metų laikotarpyje, pasiekusiom žiniomis, baigė 20 lietuvių jaunuolių. Jų vieni baigė kituose universitetuose ir toliau įsikūrę, negalėjo atvykti. Kiti dėl kitų priežasčių negalėjo dalyvauti. Vaišėse buvo penki gydytojai — Karolis Alb. Baronas, Alicia Brazaitytė de Mattola, Albertas Dominas, Mykolas Gubinas ir Antanas Sakauskas, viena farmacitė — Olinda Lastauskaitė ir vienas inžinierius — Vytautas Janulionis.

(aprašymo tęsinys sek. nry.)

• Inž. V. Gogelio žmona, nelaimingai griūdama gatvėje, susilaužė koją, kurią reikėjo sugipsuoti. Linkime greito sustiprėjimo!

• Edita, Irmos Račkauskaitės ir E. Woickovski dukrelė, prieš mėnesį laiko gatvėje buvo automobilio pagriauta ir sulaužė koją. Iš ligoninės grįžo ir stiprėja tėvėlių globoje.

PADIDĖJO ŠEIMA

• Adolfas Pamparas ir Ana Maria Andrei, Berise susilaukė pirmo sūnaus, kuriam duotas Povilo vardas.

• Elenos Šimkūnaitės ir Jono Cousillas šeima padidėjo trečiu sūneliu — Gustavu Enriku, gimusiu liepos 6 d. Jų vyresnieji sūneliai Fernandas ir Kludijus visą laiką priklauso prie Atžalyno ansamblio.

BUJOJA MŪSŲ "ATŽALYNAS"

(atkelta iš 4 pusl.)

Kad ir nuoširdžiausias pastangas dėdama, ansamblio vadovė nepasiekė didžiulių rezultatų, jeigu natūrali tokio stipraus "užnugario". Tas ramstis yra ansamblio vaikučių Tėvų Komitetas, kuris visomis savo jėgomis remia pozityvias vadovės pastangas.

Atžalyno Tėvų komitetą sudaro: Albertas Ropenius — pirmininkas, Kazimieras Balsis — vicepirmininkas, Jonas S. Šimkevičius ir Jonas F. Cousillas — išdininkai, Nelida Krivickaitė de Gonzalez ir Antanas Mikučionis — sekretoriai. Mok. Z. M. Vanagaitė vienbalsiai buvo išrinkta ir paprašyta būti Garbės Pirmininke. Visi kiti atžalyniečių vaikų tėvai yra komiteto nariai.

Simpatingosios Atžalynietės: Alicia ir Norma Anacondio Karinauskaitės, Ana Balsytė, Zuzana Balčiūnaitė, Elzytė Gonzalez Krivickaitė, Ines Gr. Lisauskaitė, Gladys Gomez Ropeniūtė, Alicia ir Mirta Mikučionytės, Alicia Miranda Virgailytė, Ana Romeikaitė, Graciela Ropeniūtė, Dana Runimaitė, Cristina Gurskaitė, Cristina Šimkevičiūtė, Adriana ir Ana M. Kazlauskaitės, Maria C. Stravinski, Edith Wojciechovski Račkauskaitė ir Monika Žaliauskaitė.

Šios mergaitės nešoka daugiau su Atžalynu, kadangi jau nebe "vaikučiai": Ana Butrimaitė, Zuzana ir Beatričė Luniūtės ir Regina Miranda Virgailytė, bet vistiek joms priklauso prie grupės.

NAUJI "LAIKO" RĖMEJAI

• Nuolatiniai "Laiko" skaitytojai ir čia Argentinoje, ir išsiskelę į JAV, Stasys Stanaitis ir Alfonsas Aleksėjūnas, sveikindami mus su 20 metų sukaktimi, atsiuntė po 20 dolerių kiekvienas. Labai ačiū jiems!

§ 1000 — St. ir L. Mikielioniai
§ 550 — Jonas Čikštas
„ 300 — Antanas Paršelis
„ 200 — Anelė Našlėnienė
„ 200 — Alfonsas Baniulis
„ 100 — Antanas Šimkus
„ 100 — Kostas Baluckas
„ 100 — Petras Petkus
„ 100 — Ona Gudmanienė
„ 100 — Bronius Verbickas
„ 100 — Vladas Mulokas
„ 100 — Stasys Pocius
„ 100 — Elena Mulevičienė
„ 100 — Seigijus Derenčius
„ 100 — J. Kisielius

Dėkojame visiems gerbiams "Laiko" prenumeratoriams, kurie užsimokėdami savo prenumeratą, nepamiršta dar paremti spausdintojo lietuviško žodžio gaivinimo darbą.

"Laiko" Administracija.

AUKOS RADIJO V-LEI

§ 1000 — J. Mažeika (Beriso)
„ 1000 — Sergijus Derenčius
„ 600 — Bronius Verbickas
„ 300 — V. ir A. Leleivai

Nuoširdžiai dėkoja Radijo V-lės Vadovybė.

• M. Rukšėnaitė su broliu Edvardu ir Juozu Deveikiu išvyko į III-ją Taut. Šokių šventę Čikagoje ir jaunimo studijų savaitę.

A + A Algirdo Kaibuto laidotuvių išlaidoms padengti po šimtą dėjo: Pr. Gailiūnienė, P. Gibavičius, B. Gokas, J. Jokubka, J. Karaniauskienė, Kaj. Koveras, Kar. Kūtinienė, J. Kuoja, P. Mainionis, J. Masevičius, N. N., O. Palubinskienė, K. Povilonytė, St. Povilonis, Alb. Preikšas, J. Rasvilavičius, O. Rūtelionienė, P. Stasiūnas, J. Sturevičius, A. Šveiterienė, J. Valentinas, Ad. Velykienė, Ad. Žižis ir Žvirblis; po 200: O. Bagdonienė, B. Blumbergas, El. Budrevičienė, J. Grigaliūnas, Iz. Grinevičius, Sra. Kalnėnas, Ad. Malkevičius, P. Sakalauskas, J. Saulėnas, K. Simonaitis, J. Stonis ir Sra. Teresa; St. Vasiūnas 250; po 300: K. Misiūnas, A. Paršelis, D. Sabūnaitė, A. Staskonis ir Tota; po 500: Ad. Bareikis, Osv. Calva, K. Deveinis, P. Mačiulis, J. Rastenis, Pal. Schop, Šimkūnai Cousillas ir P. Vaisėta; po 1000: A. B. Audzevičius, N. Pimpė ir J. Savickas su šeima; J. Mikalčius - 2.000. Viso suaukota 15.650 pezų. Pagal aukojusių kaimynų pageidavimą buvo užprašytos šv. mišios už velionies sielą, kurios bus atlaikytos Aušros Vartų b-jė liepos 21 d. 18 val. Mišių stipendijai ir paskelbimams mišių per laikraštį buvo paskirta 1.100, o likusi suma 14.550 pezų įteikta velionies našlei.

Aukų rinkėjai: Jonas Grigaliūnas ir Povilas Mainionis.

PADĖKA

Tėvams Marijonams, kurie lankydavo mano sergantį vyrą Algirdą Kaibutą, o jam mirus jį gražiai palaidojo, veltui atlaikydami šv. mišias ir atlikdami kitas apeigas; visiems kaimynams už dalyvavimą laidotuvsė, pareikštus man užuojautos ir suraminimo žodžius ir už paramą, prisidedant prie laidojimo išlaidų padengimo, tariau nuoširdžiai AČIŪ! Marija M. Kaibutienė.

Vienodai nuoširdžią padėką minėtiems asmenims reiškia ir velionies motina.

Elena Pržgintaitė Kaibutienė.

LAIKAS

Redaguoja Redakcinė Kolegija. Atsakingas Redaktorius — Augustinas Steigvilas. Administratorius — Pio Gudlevičius. Rankraščiai taisomi, pertvarkomi Redakcijos nuožūra; nesunaudoti — grąžinami tik autoriaus prašant. Kaina Argentinoje metams \$ 900.— administracijoje; \$ 1.000.— namuose. Kitur — metams 3 dol. Oro paštas met. 6 dol.

LIETUVOS LAISVĖS KOVOS METAI

XX Metai — Nr. 428

1968 m. liepos mėn. 15 d.

MIELAS JAUNIME!

Kviečiame Jus arbatėlei liepos 21 d. 16 val. SLA patalpose, av. San Martin 3175, Lanus. Visus mus jungia lietuviška kilmė. Susipažinkime arčiau, pasidalinkime savo mintimis, svarstykimės ir įgyvendinkim!

Laukiame Jūsų!

Arg. Lietuvių Jaunimas.

• GINTARAS, Urugvajaus taut. šokių ansamblis, birželio 27 dienos vakare iš Ezeiza aerodromo išskrido Š. Amerikon dalyvauti III-je Taut. Šokių šventėje Čikagoje. Grupę sudaro 16 šokėjų ir palydovai, viso 22 asmenys. Ansamblio vadovais yra Rožė Pretkutė ir Robertas Kulys. Kartu išvyko ir kun. Petras Daugintis, S. J. Carrasco aerodrome Urugvajuje juos išlydėjo labai gausus lietuvių būrys, o Ezeizoje R. Paršelis ir kiti jaunuoliai, Argentinos lietuvių vardu, jiems palinkėjo geros kelionės ir sėkmingo pasirodymo šventėje. Grupė mano grįžti už mėnesio, nors ir ne kartu - kaip laikas ir "kitos apilinkybės" leis.

JAUNIEJI JŪRININKAI

Viktoras Barzdžius, burinės laivės savininkas, su Romu Deveikiu, Alfredu Lukinsku ir Kataliu Blumbergu liepos 6 leidosi tolimesnėn kelionėn — pasiekti Urugvajaus Carmelo uostą. Tačiau smarkūs vėjai nukreipė nuo pasirinkto tikslo. Liepos 7-os rytą išvydo pažįstamą Colonią, pietiniame La Platos krante. Pasilsėję pas urugvajiečius, pakreipė bures namų link ir liepos 10 nuleido inkarą Bs. As. uoste.

PRANEŠIMAS

Gyvojo Rožančiaus brolijos rugpjūčio mėnesio pamaldos ir susirinkimas, dėl "Laiko" jubilėjaus minėjimo, nukeliamas iš 4-os į 11 d. rugpjūčio, 16 val.

• Villa del Dique vasarvietėj nebrangiai parduodamas didelis sklypas — 20 x 30 mtr. Pusė kainos grynais, kitą pusę išsimokėjimui. Teirautis "Laiko" administracijai.

Dr. JONAS SIMANAUSKAS (Gydytojas - chirurgas)

Priima savo namuose: Pirmad., Antr., Ketv. ir Penktadienį nuo 17 iki 20 val.

Caa-Guazu 283 — Lanus
T. E. 241-7942

Dr. ANTANAS SAIKAUSKAS

Gydytojas

Priima šeštadieniais 14 - 17 val.

Susitarti Tel. 923 - 7509

Condor 1519 — Nueva Pompeya — Cap. Federal

PADĖKA

Mano Motinai Salomėjai Limbaitei Šavinienei mirus, pareiškusiems mums užuojautos žodžius asmeniškai ar per spaudą, už atsiųstus vainikus, visiems atsilankiusiems į namus ir palydėjusiems į kapines, labai nuoširdžiai dėkojame. Duktė Elena su vyru Jonu Žekiai.

Pasišaukus Aukščiausiam Amžinybėn A + A PETRONELE UŽKURYTĘ LEVANAČIČIENĘ, jos sūnus Antaną ir Liudviką skausmo valandą nuoširdžiai užjaučiame

Vlado Deveikio šeima.

PATRIJOTINIO

RELIGINIO

TURINIO

LAIKRAŠTIS